Concurs de l'atleta complet a la piscina del F. C. Barcelona

Mongrell, del B. U. C., vencedor absolut

Per equips triomfà el C. N. Barcelona

Ahir al matí, al C. N. Barcelona, tingué lloc la segona i darrera jornada corresponent al I Concurs Oficial de l'atleta complet, el qual motivà que fossin en gran nombre els espectadors que emplenaren la piscina de l'Escullera.

Tal com era previst, els nedadors tenien damunt seu en aquesta jornada, una gran superioritat per millorar llur classificació i donar a la fi la victòria per equips al club degà de la natació. Així succeí. La victòria del Barcelona fou aconseguida a bastament.

Abans, però, de passar endavant, hem de remarcar una cosa ben important. El diumenge passat, a l'Estadi, el Jurat fou exageradament rigorós amb els nedadors que, portats d'una bona fe excesiva, traspassaven els límits que els reglaments marcaven, per obeir tot seguit les ordres que els donaven.

Ahir, en canvi, el Jurat fou massa condescendent. Quan es participa en una competició, s'han d'atendre els reglaments que l'especialitat de referència exigeix. Si ahir el Jurat, portat per una pussillanimitat hagués actuat amb rigurositat, la majoria dels participants haurien estat desqualificats en la braça de pit. Viratges antireglamentaris, braçada incorrecta, eren els motius per despuntuar un gran nombre de participants. No passà res del que normalment s'esperava. No hi hagueren desqualificacions ni cap participant al qual aquest, diguem-ne avantatge tècnic, el podia fer millorar qui sap lo, féu la més mínima protesta. I això cal remarcar-ho. S'actuà a tall de veritable esportiu. Se sacrificaren posicions lloables per a una major compenetració i companyonia del que és i representa l'esport. Lliçó magnífica i que ha de servir en molt per a actuacions futures.

I passant al que foren les proves, assenyalem que, el conjunt de les disputades ahir, tingueren unes marques molt acceptables, si més no, en mèrits a què algunes eren gairebé inèdites per a molts d'ells.

Mongrell, del B. U. C., que venia amb enorme avantatge de l'Estadi, refermà la seva posició de líder en obtenir el primer lloc en l'aixecament del pes. La seva actuació global ha estat esplèndida i ha palesat ésser un digne vencedor del I Concurs de l'Atleta Complet. Junt amb ell cal destacar Herbolzheimer, del C. N. Barcelona que li ha seguit les petjades fins a remuntar al segon lloc de la classificació general. Palau també del C. N. Barcelona, ha obtingut el tercer lloc, continuant, Font, Ricard, etc.

En les proves de natació, com era de suposar, els atletes estigueren en franca inferioritat. Els nedadors acapararen tots els llocs en les curses de 50 braça i 100 lliure, ço que els valgué remuntar en la classificaci ógeneral i assolir d'aquesta manera un bon debut en el primer concurs.

A destacar les bones marques en lliure, obtingudes per elements no especialitzats en creuers de velocitat. En braça no podem dir el mateix, car esperàvem molt més, sobretot dels Muñoz, Roda i Herbolzheimer, especialista en braça. L'organització, a càrrec del Barcelona, excellent, com sempre.

Heus ací la classificació:

Grimpar la corda llisa:

Primer (Exaequo), Seebold (C. N. Barcelona) i Pinyol (Centre E. E.), 10 metres, 72 punts.

Tercer (Exaequo), Gonzàlez (B. U. C.), Perrier (C. N. Barcelona), Palau (C. N. B.) i Casajoana (U. G. E., 9'5, 66 punts.

Setè (Exaequo), F. Parés (C. N. Barcelona) i M. Heindenreich (C. N. Barcelona), 9 metres, 60 punts.

Nivò (Exaequo), Herbolzheimer i Vaquer (C. N. Barcelona), 8'50 metres, 55 punts.

Natació. 50 metres braça:

Primer, Muñoz C. N. Barcelona), 39'8; segon, Roda (Barceloneta), 40'6; tercer, P. Manyik (C. N. Barcelona), 41; quart, Aynó (C. N. Barcelona), 41'2; cinquè, F. Manyik (C. N. Barcelona), 41'3; sisè (exaequo) Herbolzheimer i Amberg (C. N. Barcelona), 42; vuitè, M. Heindenreich (C. N. Barcelona), 42'2; novè, Elias (Junior), 42'8; desè, Bayerri (Barceloneta), 43.

Tots amb 100 punts.

Segueixen amb temps inferior als 45 segons, que és la marca màxima per als cent punts, Vidal (Barceloneta), Manzano (Mare Nostrum), Paredes (C. N. Barcelona), Tatcher (C. N. Sabadell), Colomines (independent) .

100 metres lliure:

Primer, Bonacasa (C. N. Barcelona), 1:13'2, 10 punts; segon, Ullan (Barceloneta), 1:17, 100 punts; tercer, Muñoz (C. N. Barcelona), 1:17'4, 100 punts; quart, Guillem Hombravella C. N. Barcelona), 1: 18, 100 punts; cinquè, R. Rjiz (Mediterrani), 1:19'8, 98 punts; sisè (exaequo), F. Parés i C. Perrier (C. N. B.), 1:20, 98 punts; vuitè, Bayarri (Barceloneta), 1:22'8, 92 punts; novè (exoequo), Pomés (C. N. B. i Arlandes (Mare Nostrum), 1:24, 90 punts.

MONGRELL
(Foto Berd-Buyosa)

Aixecament del pes:

Primer (exaequo), Mongrell (B. U. C.), Font (F. C. Barcelona), Ricard (Junior), Obon (B. U. C.), Herbalzheimer (C. N. Barcelona), Luque (B. U. C.), Cava (B. U. C.), Tatcher C. N. Sabadell), Palau (C. N. Barcelona) i Pinyol (Centre E. E.) Tots amb la màxima puntuació de 100 punts; l'han obtinguda també altres quinze atletes, però ens referim únicament als esmentats, per ésser d'entre ells els que van millor classificats a la puntuació general.

Cassificació final:

Indiviual: Primer, Mongrell (B. U. C.), 687 punts; segon, Herbolzheimer (C. N. B.), 663 punts; tercer, Palau (C. N. B.), 634 punts; quart, Font (F. C. Barcelona), 634 punts; cinquè, Ricard (Junior), 613 punts; sisè, Obon (B. U. C.), 582 punts; setè, Tatcher (C. N. Sabadell), 569 punts; vuitè, Hendenreich (C. N. Barcelona), 563 punts; novè, Paredes (C. N. Barcelona), 558 punts; desè, Luque (B. U. C.) 552 punts.

Clubs: Primer, Club Natació Barcelona (Herbolzheimer, Palau i M. Hendeireich), 1863 punts; segon, Barcelona Universitari Club (Mongrell, Obon Luque), 1821 punts.

Aquesta classificació està subjecta a la camprovació definitiva que farà l'organisme organitzador "Unió Catalana de Federacions Esportives".

J. Fontseré i el Natura vencedors en la III Volta a St. Martí; Aparici i el Ponent en la cursa del C. E. Joventut Catalana

Ahir al matí tingueren lloc dues curses a peu. Una d'elles la tercera edició de la Volta a Sant Martí, organitzada conjuntament per l'Ateneu Obrer Martinenc i el C. E. Natura, lliure per a totes les categories. L'altra, sota la direcció del Club Esportiu Joventut Catalana, reservada a les categories de neòfits i debutants.

La Volta a Sant Martí reuní prop d'una cinquantena de concursants, si bé els de primera categoria arribaren solament a mitja dotzena. La distància fou aproximadament de sis quilòmetres.

Fontserè, que actuà com a independent, i Esmandia, del Nurmi, els dos elements millors que prengueren part en aquesta cursa, es disputaren pam a pam la victòria, i vencé el primer, merescudament.

Altres corredors de categoria inferior, com, per exemple, Sànchez, Muñoz, Caballero i Comabella, forniren una actuació ben reeixida, sense perdre una excessiva distància en comparació als tres primers classificats. Cal fer esment també de Gaibart, element prou conegut en els medis atlètics, classificat en excellent lloc.

Per Clubs la lluita s'limità al C. E. Natura i U. E. Obrera. La victòria es resolgué a favor del primer. Fou de doldre la manca d'elements del Nurmi per a completar l'equip, i les absències dels Clubs Hèrcules i Barcelona, entre altres, puix que encara que el primer d'aquests dos Clubs estigué representat en la cursa, es deixà sentir la falta de concurs dels millors elements amb què compta.

* * *

Amb la cursa d'ahir el Club Esportiu Joventut Catalana inicià les seves activitats en aquesta especialitat atlètica, i, segons tenim entès, pensa portar a cap altres organitzacions de molta més envergadura, entre elles una marxa atlètica de vint-i-cinc quilòmetres.

Poden estar ben satisfets del seu debut els elements que dirigeixen aquesta entitat. La concurrència de corredors fou molt nombrosa, i la cursa es desenrotllà normalment i sense deficiències.

Aquesta prova, que, com hem dit abans, era reservada a les categories de neòfits i debutants, tenia una distància de quatre quilòmetres, aproximadament.

La sortida es donà davant del local social del Club organitzador, carrer del Bruc, des d'on els corredors es dirigiren cap al carrer de la Diputació, Enric Graados, Avinguda del 14 d'Abril i Bruc, novament, fins al mateix lloc en es donà la sortida.

Baldomer Aparicio i M. Sala es destacaren ben aviat, especialment aquest darrer portà el cap fins al carrer d'Enric Granados fins prop de l'Avinguda del 14 d'Abril, on el reemplaçà Aparicio, que ja no fou molestat en cap moment, triomfant merescudament. La resta dels corredors entraren a la meta separats per poca distància.

Per equips de cinc corredors s'emportà el premi — Trofeu Pedrol — el conjunt del Ponent. — CALVET.

Clasificasció de la tercera Volta a Sant Martí

1, Josep Fontserè, senior, independent, 21 m. 26 segons; 2, Antoni Esmandia, A. Nurmi; 3, Josep Maria Vera, C. E. Natura; 4, Robert Sànchez, C. E. Hèrcules; 5, Joaquim Muñoz, neòfit, F. A. E. E. T.; 6, Simon Gaibart, C. E. Natura; 7, Delfí Caballero, U. E. Obrera; 8, Josep Comabella, C. E. Natura; 9, Hèctor Urra, U. E. Obrera; 10, Carles Campos, Casal Icària. Fins a 37 classificats.

Classificació per equips

1, C. E. Natura, 1, 3, 5, 12 i 14. Total, 35 punts.

2, U. E. Obrera, 4, 6, 8, 10 i 11. Total, 39 punts.

3, F. A. E. E. T., 2, 13, 15, 17 i 18. Total. 65 punts.

4, A. A. Vida, 7, 9, 16, 19 i 20. Total, 71 punts.

Classificació per categories

Primer junior, Robert Sànchez, Hercules.

Primer neòfit, Joaquim Muñoz, F. A. E. E. T.

Primer debutant, Josep Nogueró, A. A. Vida.

APARICIO
(Foto Berd-Buyosa)

Classificació de la cursa del Club Esportiu Joventut Catalana

1, B. Aparicio, Ponent, 14 m. 46 s.; 2, M. Sala, Sallent, 14 m. 52 s.; 3, Rabassa (J.), Ponent, 14 m. 55 s. 3-5; 4, A. Carreres, ind., 15 m. 13 s.; 5, Bayen (J.), Nurmi, 15 m. 16 s.; 6, R. Ripollès, Montnegre, 15 m. 32 s.; 7, Lorente (A.), Barcelona; 8, F. Alcalde, A. Aragonès; 9, A. Soler Ponent.

10, R. Garcia, Nurmi; 11, J. Barín, Colmena; 12, B. Perelló, J. Garcia, i 13, N. Garrido, Nurmi, fins a 34 classificats, dels 35 que sortiren. Els inscrits foren 60.

Classificació per equips

1, Ponent, 1, 2, 5, 14, 15: 37 punts.

2, Nurmi, 3, 6, 9, 10, 11: 39 idem.

3, Montnegre, 4, 8, 16, 17, 19: 64 idem.

El primer dels debutants fou Garcia, R., i J. Pérez, el primer del Club organitzador.

TINTORERIA DE
Enric Martínez
Bailén, 62 - Telèf. 53992
Saló García Hernàndez, 127
Telèfon 71999
TALLERS: Indústria, 421
Telèfon 54079
BARCELONA

DE REUS

Reus, 1 Gràcia, 2

Als 25 minuts de joc de la primera part marcà el Reus per mitjà de Rovira, recollint una passada de cap de Juanito, resultat d'un còrner tirat per Barberà.

En aquesta primera part, el joc fou força anivellat, essent, en conjunt, de bona qualitat.

Represa la partida, el domini del Gràcia pot dir-se que ha estat continuat, empatant als dotze minuts per mitjà de Conesa i obtenint als 25, per mitjà de Ferrer, el gol del triomf.

L'àrbitre força bé.

Equip del Gràcia: Fonts, Pueyo, Rodriguez, Martínez, Monsó, Lloret, Sancho, Alé, Conesa i Ferrer.

Equip del Reus: Sanç, Wenceslao, Sanç, Llopis, Giménez, Pérez, Barberà, Juanito, Domingo, Climent i Rovira.

LLUIS MAS

Campionat català. Primera categoria B

Terrassa, Martinenc, Granollers i Sants s'adjudicaren la victòria en els partits d'ahir

El Granollers és líder amb 15 punts, seguit del Terrassa i Sant Andreu, amb 14

A TERRASSA

Calella, 1 - Terrassa, 2

Del partit disputat ahir al terreny egarenc, tan sols cal destacar l'entusiasme i la cobdícia posada en joc pel cercle de la costa. I això que el Terrassa es juga a cada encontre la situació encara privilegiada que gaudeix ocupant un dels primers llocs de la puntuació. Però, inútil. Aquella reivindicació tècnica i moral que els components de l'onze local deuen als esforços que la Junta i l'afició realitzen, dignes d'una major bona voluntat per part dels jugadors, cal descomptar, com és natural, les honroses excepcions que afortunadament existeixen, aquella superació, doncs, encara no ha estat realitzada i això que ja ens trobem a les vigilies de finir la competició.

Per la seva banda, el Calella intenta defugir el contacte que sosté amb els darrers llocs de la classificació i cal reconèixer que el seu conjunt efectua un esforç digne de millor sort. No volem dir amb aquests mots que es mereixés el triomf. Tècnicament foren inferiors als elements del Terrassa que aporten llur esforç procurant cobrir el lloc d'aquells indiferents que són la causa del desgavell que de temps ençà veiem imperar en els rengles locals, sobretot en les seves actuacions al terreny de joc local. La diferència del marcador assenyala, en una de les vegades més justa, la diferència tècnica que en l'encontre d'ahir s'aprecià en els onzes contendents.

Amb aquests antecedents es comprendrà que el partit transcorregué en mig de la indiferència, per part del públic, més general, i en algunes ocasions aquest palesà a fer sonora llur protesta.

Al primer temps, Pueyo rematà amb el cap un free-kik magnífic de Castro, i la rematada baté Zamora. Així acaba el primer temps.

A la segona part Cadafalc, de lluny, s'apuntà d'un tret formidable el segon i darrer punt del Terrassa, i al cap d'un minut d'aquest gol Usandizaga s'apuntà el del Calella en una jugada ràpida i individual.

L'arbitratge de Pujol, el millor que hem vist aquesta temporada. A les seves ordres els equips es formaren així:

Calella: Zamora, Miró, Colomer, Comes, Monzonis, Reixac, Coromines, Balada, Busquets, Usandizaga i Villanova.

Terrassa: Llopis, Vilanova, Penyarroya, Castro, Cadafalc, Brió, Martínez, Pueyo, Burillo, Polo i Colomer.

Del Calella tots actuaren amb gran entusiasme i tècnicament cal destacar la compenetració del terset defensiu. Pel Terrassa, Cadafalc, Castro, Burillo i l'ala dreta es destacaren i a ells cal atribuir el triomf.

A SANT ANDREU

En una partida emocionant el Sants guanya el Sant Andreu per 4 gols a 3

Manquen tres jornades per finalitzar el Campionat de Catalunya del grup B, i després dels partits jugats ahir, encara no es pot assenyalar qui serà el campió de l'esmentat grup. El Sant Andreu, que marxava en el primer lloc de la classificació, amb l'esopegada d'ahir davant el Sants, per al primer lloc, i la victòria del Sants, fa que aquest club, que en finalitzar la primera volta anava el darrer de la classificació, en els partits que van jugats de la segona volta ha reaccionat tant, que amb la victòria d'ahir es colloca amb els mateixos punts que l'Europa, que va al quart lloc de la classificació. Amb les tres jornades que manquen esperem veure el Sants classificat en un dels primers llocs, ja que la prova d'entusiasme que l'esmentat onze ha fet durant el curs de la segona volta fa esperar millors resultats.

Ahir en l'equip del Sants va reaparèixer Burguete, l'excellent migcentre del club santsenc. La seva reaparició va donar una injecció a l'equip del Sants, la qual cosa li valgué els dos punts que s'emportà del camp del Sant Andreu.

La partida fou jugada per ambdós onzes amb dues fases ben diferents. La primera part, d'un net domini de l'onze santsenc, que superà en joc i tècnica el seu adversari, efectuà una excellent exhibició de joc, i fruit d'això aconseguí posar el marcador, al cap de vint minuts, amb un 3 a 0 a favor seu, cosa que demostra ben palesament la superioritat de l'onze del Sants. No obstant, malgrat la diferència de gols que els locals tenien, pogueren aconseguir, pocs minuts abans de finalitzar el primer temps, el primer gol. Amb el resultat de tres gols a un acabà el primer temps.

La segona part fou discutida i emocionant. El Sant Andreu sorti amb un entusiasme que aconseguí que la partida fes un canvi radical. Aquest entusiasme amb què es llançaren els de Sant Andreu fou premiat en igualar el marcador a tres gols. En arribar en aquest empat, la lluita entre els dos onzes fou emocionant, succeint-se el perill en ambdues porteries. L'onze santsenc, davant l'inesperat empat, què els del Sant Andreu assoliren, féu algun canvi en el seu equip. Amposta passà al lloc d'Hernàndez, i aquest al d'aquell. Aquest canvi donà molta més efectivitat a la davantera del Sants, la qual, al cap de trenta minuts de joc, va obtenir el gol de la victòria, després de tirar un còrner contra el Sant Andreu. La lluita continuà interessant, i no decaigué ni un sol moment, car el Sant Andreu continuava atacant per mirar d'obtenir una altra vegada l'empat, però el Sants es defensava aferrissadament, per tal de no perdre els dos punts que tenia guanyats.

Acabà la partida amb la mínima victòria del Sants per quatre gols a tres. Els autors dels gols foren: A la primera part foren marcats per Buguete, Bruno i Borràs pels del Sants, i Roig pels del Sant Andreu. Al segon temps Roig i Felguera obtingueren l'empat, i el gol de la victòria del Sants el marcà Barceló.

Arbitrà el senyor Pérez, que ho féu bastant bé, i a les seves ordres els equips foren:

Sant Andreu: Cruz, Felguera, Sama, Perera, Torres, Cstillo, Gómze, Peñeiro, Roig, Vallribera i Ubeda.

Sants: Escoda, Campañà, Maranges Barceló, Burguete, Cifuentes, Amposta, Hernàndez, Folch, Borràs i Bruno.

OCELL

A GRANOLLERS

Granollers, 2 - Europa, 0

Si no fos l'obligació que tenim de donar compte de totes les activitats esportives que es desenvolupen a la nostra ciutat, avui ens hauriem plegat de braços i tranquillament hauriem esperat a veure reflectit a LA RAMBLA DE CATALUNYA tan solament el resultat del xoc entre l'Europa i el Granollers.

Però, ben mirat, potser aquesta obligació, en aquests moments, ultra ésser oportuna, fins i tot és necessària, almenys per a donar compte als lectors de la penosa impressió que ens ha causat l'encarregat de dirigir la lluita: l'àrbitre.

Avui, a Granollers, podia succeir el que ha passat en altres llocs: incidents, agressions, lesionats, etc., i tot per culpa del collegiat Fernàndez, el qual no recordem conèixer, ni tampoc ens interessava perquè vingués a augmentar la llista dels, podriem dir-ne, inútils pel treball a què es dediquen amb el xiulet.

I d'un encontre que n'esperàvem emoció, n'ha sorgit, més que duresa, violències i mala intenció, que no sabem quin sant ha protegit els jugadors perquè no hi hagués trencadissa.

Es diu que quan un equip protesta és sempre que perd, i avui el Granollers, que al cap de cinc minuts de joc tenia ja un gol, i dos a la meitat del primer temps, ha protestat amb raó, més ben dit, han protestat els seus partidaris, com també han protestat els acompanyants de l'Europa, perquè l'àrbitre no n'encertava ni una, i amb les seves equivocacions i manca d'energia ha deixat que el joc prengués un caire tan violent, que més que futbol hem presenciat la cacera de l'home.

Es per això que hem començat dient que, si no fos l'obligació, res no hauríem dit d'aquesta lluita dirigida per un senyor al qual, al nostre entendre, li esperen sorpreses per aquests móns esportius, si és que no sap abandonar aquest *treball* en temps oportú, que és la millor manera de quedar bé i evitar el que algun dia passi el que després ell serà el primer de lamentar i... rebre.

* * *

Sanç ha marcat el primer gol al cap de cinc minuts de joc recollin una passada de Garí i avançant valentament i amb habilitat ha llançat un tret que Montserrat no ha pogut evitar que arribés a la xarxa.

Vint minuts després Rubies ha marcat el segon gol sense que la valenta intervenció del porter europeu pogués impedir-ho.

El joc ha estat violent, si bé sense que, afortunadament, en aparença hi hagin hagut lesions serioses.

A remarcar, la resistència dels forasters, que en tot temps s'han batut amb energia i disposats a recobrar el terreny perdut, sense, però, aconseguir-ho, puix que els locals, que han dominat amb més intensitat, han sabut tallar amb la mateixa energia tots els seus intents.

S'han llançat sis recons contra l'Europa.

La fusta ha tornat un tret de Ballester i un altre d'Eugeni.

Equips:

L'Europa: Montserrat, Escoter, Martín, Joncosa, Xifrer, Muntaner, Soler, Ballester II, Ballester, Mas, Vaquer.

El Granollers: Casanoves, Aparici, Valls, Martí, Rovira, Torres, Eugeni, Garí, Sanç, Rubies, Guix.

JOFRA

AUTOS DE OCASION
SEMINOUS
★
Venem cotxes OPEL i altres marques de tipus petit a molt bons preus
Romagosa i C.ª, S. en C.
Carrer de VALENCIA, 295

A SANT MARTI

El Martinenc guanya l'Horta per 5 gols a 1

Sembla mentida que un equip amb la sola reincorporació, a vegades, d'un jugador, sigui prou per a guanyar un partit. El Martinenc que ha fet en tot el que va de campionat un paper ben poc lluït, ahir va reeixir sobtadament guanyant el vencedor del Granollers l'altre diumenge i del Sant Andreu no fa pas gaires dies. I és que el reingrés de Vilaseca a la davantera va quedar constatat el necessària i eficaç que hi era. Pocs jugadors, o, millor dit, cap altre jugador, no va canviar el Martinenc del seu equip i, no obstant, d'aquell equip al d'ahir hi ha un gran espai.

L'Horta va fer-ho força bé, i llevat dels primers moments, que van ésser avantatjosos a bastament per als martinencs, abans d'arribar al descans, els hortencs van fer un vailot molt notable, i fins van escurçar la distància que els separava del resultat; però el xiulet de l'àrbitre, que va fer acabar la primera part, va trencar-los el fil de la inspiració. Llavors el Martinenc, en reaparèixer, va refer la seva empenta del començament, i amb la prodigiosa intervenció de Magi a la línia de mitjos, i amb la de Vilaseca a la davantera, el Martinenc potser va tenir ahir un dels seus millors díes en el nostre Campionat.

Va guanyar qui jugà més, i si l'Horta va perdre, no és pas perquè ho fes massa malament, no, sinó perquè el Martinenc el superà en moments d'encert i van tenir eficàcia en la inspiració.

Els jugadors arrenglerats van ésser:

Martinenc. — Llagostera, Catafau, Madicu, Magí, Moreno, Pasqual, Albereda, Vilaseca, Cases, Gumà, Mas.

Horta. — Banús Sanxo, Mir, Solanes, Sabadell, Ribó, Mayoral, Capdevila, Domínguez, Legàs, Barnet.

Al cap de vint minuts de joc, entre Cases i Vilaseca van entrar el primer gol, després d'una centrada de Mas. El primer, però, va ésser més autor directe, entretant Vilaseca impedia a Banús que retingués bé la pilota.

El segon també fou degut a una centrada de Mas, i precisament al cap de dos minuts del primer gol, i també pel mateix Cases; d'un cop bo amb el cap.

En la reacció hortenca, Domínguez va ésser qui va marcar l'únic gol dels forasters, mitjançant una centrada de Vernet.

A la segona part, que el Martinenc s'havia refet, segons sembla, del surt dels darrers minuts de la primera, en els quals l'Horta semblava que anava a empatar-los un partit que en els primer moments ja donàvem molts per descomptat favorable als martinencs, va marcar una altra vegada per mitjà de Magí, que des de lluny va etzivar un tret que en voler tornar-lo Sanxo, va tenir cura ell mateix de ficar-lo dintre del gol.

El quart gol potser hauríem de dir que va ésser obra exclussiva de Vilaseca, puix que a ell es degué la forma de córrer la pilota, de lliurar-la i de collocar-se. Va fer servir per a aquesta jugada tant la inspiració pròpia, als companys, Albereda i Cases. Aquest darrer per a rematar el gol, ell Albereda per a crear-lo.

El darrer de la tarda va entrar-lo Gumà aprofitant una falsa sortida de Banús.

L'arbitratge de Cardiel va ésser bo. Val a dir, però, que no va trobar mai cap classe d'obstacle, puix que ni jugadors ni públic van crear cap situació difícil. Ara, però, no sabem si el seu encertat arbitratge va ésser també el que va obligar aquest lloable comportament del públic.

ADRIA

ARISTOS
La salamandra de qualitat
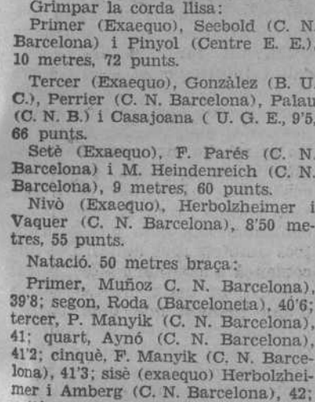
S.A. CONSTRUCCIONES PRECKLER
Ronda de la Universitat, 14

LLET CONDENSADA MARCA
"EL NIÑO"
La Llet Condensada marca "El Niño" per la constància de la seva alta calitat segueix mereixent la més absoluta confiança dels seus nombrosos consumidors. Demani avui mateix a SOCIEDAD LECHERA MONTANESA A. E. Via Laietana, 46 - A, l'interessant folletó:
"Utilitats culinàries de la Llet Condensada marca "El Niño" que li serà tramès gratuitament".
Compri Llet Condensada "El Niño" i miri al darrera de les etiquetes, ja que moltes porten premis en metàl·lic.

Els Sis Dies de París

El fracàs previst de Montero-Prior :: La prova actual, a càrrec de corredors ruters, obté un gran èxit, i l'interès del públic és enorme :: Ningú no pot preveure, encara, la parella vencedora :: Impressions d'un «sixdayman» :: Altres notes

L'actuació lògica de Montero i Prior

No creiem que hagi sorprès ningú la noticia de la retirada (millor dit, eliminació forçada) de l'equip espanyol Prior-Montero que representava Espanya en la cursa dels Sies Dies de París.

Des del primer moment que s'anuncià la selecció de Montero per a la dita prova ja diguérem la nostra opinió quant al poc rendiment que es podia esperar d'un corredor (per excellent que sigui) que desconeix els més elementals secrets del córrer en pista. Aquesta impressió quedà reformada en saber que el company escollit per a Montero era Prior, un altre mena de "neòfit" en aquests afers.

De tal unió de forces que es presentaren a la batalla amb tan poc valor de referències, no es podia esperar doncs, altra cosa que un contratemps, una desfeta completament lògica.

MONTERO
(Foto Arxiu)

Però és de doldre l'ocorregut perque s'atribuí a aquests dos corredors la representació d'Espanya, que ha quedat, per aquest motiu, força desacreditada. Naturalment que hi ha qui no es dóna mai per entès a l'hora dels fracassos de corredors espanyols a l'estranger, i únicament dóna fe de vida quan l'èxit, el triomf acompanya els nostres corredors. Perquè si hi hagués algú que vetllés pel mínim prestigi del ciclisme hispànic moltes coses que han passat o s'haurien evitat o bé haurien estat notablement atenuades les conseqüencies.

El fracàs de Montero n'és un. Un home com ell que tan excellentment ha sabut representar Espanya en algunes curses ruteres internacionals, i ben recentment en el campionat del món assolint el segon lloc, mereixia que en la seva presentació com a pistard en el Vel d'Hiv de París s'haguessin cercat i àdhuc exigit unes garanties que ara no han existit. Indubtablement que la selecció de Montero era justa per haver estat feta en mèrits de les seves recents actuacions, però ens sembla que Montero acoblat a un altre corredor avesat a la pista no hauria ofert la trista impressió d'impotennt que ara ha donat acoblat a Prior.

A Catalunya, precisament, hi ha alguns corredors ruters habituats a la pista, com els Cebrián Ferrer (excampions de Catalunya per ruta), Cañardo, Bachero, Figueres, etc., que estem segurs que no haurien encaixat l'obligada retirada de Montero-Prior.

«El primer avís»

M. Delblat, davant l'esparverador retard que portaven Montero-Prior (a 26 voltes) i les parelles Vietto-Giorgetti i Moineaux-Rigaux, comminà els dits corredors que si el retard continuava o s'augmentava serien eliminats com preveia el reglament. La reacció s'operà en els dos equips citats en darrer terme, gràcies a què Vietto (que es troba en igual cas que Montero quant a ignorància de pista) portava per company un home dels mèrits de Giorgetti. En canvi Montero-Prior no pogueren fer altra cosa que mantenir-se en pista (ja era prou!) i viure de la benevolència del director de la cursa, que segurament es "descuidà" d'apuntar més d'una volta perduda.

Però llur situació es feia insostenible per moments, puix que no podien entrar ni en la disputa de primes ni de premis especials... en fi, que hem de creure que, malgrat la bona voluntat de M. Delblat i dels dos corredors espanyols, s'imposà el "cessi" automàtic.

En bona hora arribà aquesta ordre perquè la broma ja havia començat a prendre caràcters alarmants.

Tant és així que si a París es deia de Prior "que fou el primer en anar a copar i que no sempre havia d'ésser l'últim" per terres del nord d'Espanya ja ha corregut el consegüent acudit a l'esquena de l'equip espanyol. Diu:

—"¿Por qué marchan tan atrasados Montero y Prior?

—Porque si el primero es malo, el otro es "prior".

Tal dia farà un any.

L'èxit dels sis dies parisencs

Aquesta vegada la gran prova del Velòdrom de la Rue Grenelle ha estat reservada a corredors que s'han [illegible] nom en les lluites per la ruta, [illegible] fórmula de la cursa composta [illegible] cinc grups de tres equips cada un que és com un imitació de la fórmula que regeix a la Volta a França.

Els equips en començar la prova eren formats així (noteu la superioritat dels francesos):

França A. — A. Magne-Ch. Pelissier, Le Greves-Ye Drogo, Moineau, Rigaux.

França B. — G. Speicher-A. Leducq, M. Archambaud-R. Lapebie, R. Vietto-Giorgetti.

Itàlia. — Guerra-Battestini, Olmo, Piemontesi, Camusso-Morelli.

Bèlgica. — R. Maes-S. Maes, J. Aerts-Danneels, De Caluwe-Bonduel.

Internacional. — Pellen Aers-Valentyn (Holanda), Thrierbach-Umbenhauer (Alemanya), Montero-Prior (Espanya).

A més, cada dia s'estableix una classificació separada de la general amb primes de 3.000 francs el primer dia; 5.000 el segon; 6.000 el tercer; 7.000 el quart; 9.000 el cinquè, i 10.000 francs el sisè i darrer dia.

Això ha fet que la lluita hagi pres un caràcter de rivalitat neta, sense trucs, i com a conseqüència no hi ha cap equip que s'hagi mantingut gaires hores presumintt el primer lloc. Les variacions són constants i exciten l'entusiasme del públic, que contempla meravellat com equips que porten un gran nombre de voltes perdudes les recuperen formidablement i se situen en primer terme, menre per altre costat equips que són davant de la classificació passen a posicions en darrer terme.

«Estan bojos...»

Aquesta és l'exclamació i l'opinió d'un "six dayman" especialitzat en veure la manera de córrer dels ruters.

"D'aquesta manera—deia el "six-dayman"—no podran aguantar fins al final i s'aguanten fins diumenge ho faran rodant a 10 km. per hora."

La contraopinió la dóna Speicher, el qual contestà en ésser preguntat si podria aguantar els sis dies de la cursa, digué:

—"Va! Aquí estem a l'abric del sol i de la pluja!"

El xovinisme...

En una d'aquestes batalles de perdre i guanyar voltes l'equip Magne-Pelissier, llançatt a fons recuperà moltes posicions, i en anunciar l'"speaker" que el dit equip portava encara dues voltes perdudes, el públic i alguns periodistes cregueren que solament en portaven una.

La protesta adquirí caràcter imponent, sobretot en baixar Pelissier de la màquina i dirigir-se cap al jurat per protestar. La pista es cobrí materialment de diaris i en tal pro-

PRIOR
(Foto Arxiu)

porció que no hi hagué més remei que suspendre la cursa durant cinc minuts per netejar la pista, mentre el jurat feia un recompte per veure la situació en què es trobava l'equip Magne-Pelissier. Finalment es donà satisfacció al públic, collocant el dit equip a una volta. Era just el veredicte? Hom no ho sap, perquè l'enrenou a la pista fou tan formidable que era impossible precisar amb exactitud tot el que havia passat.

S'ha de pagar

La U. V. Francesa abans de començar la prova exigí que alguns corredors paguessin les multes que tenien pendents, el detall de les quals és aquest:

Aerts, 100 francs; Giorgetti, 50; Camusso, 50; Archambaud, 400; Le Greves, 400; Moineau, 450; Leducq, 1.350; Lapléble, 400; S. Maes, 1.500; Vietto, 500; Thierbach, 25; Piemontesi, 100, i Pellenaers, 25.

La recaptació dels 5.350 francs no pot éser més oportuna, perquè trobava els deutors en un moment que encara no havien començat a malgastar el que tenien contractat.

El palmarès dels sis dies

Es corregueren per primera vegada en 1913. Venceren els americans en les 144 hores 4.467'580 quilòmetres, marca que roman encara imbatuda. L'historial complet és el següent:

1913, Goullet-Fogler (Estats Units), 4.467.580 quilòmetres; 1914, Hourlier-Comes (França), 4.228.950; 1915-1920, no es corregué per la guerra; 1921, Egg-Seres (Suïssa - França), quilòmetres 3.735.005; 1922, Seres - E. Aerts (França - Bèlgica), 3.686.770; 1925, Egg - Van Kempen (Suïssa - Holanda), 3.625.150; 1024, E. Aerts - Seres (Bèlgica - França, 3.637.625; 1925, Van Kempen-Beyl (Holanda - França), 3.535.618; 1926, Wambst-Lacquehay (França), 3.323.000; 1927, E. Aerts - Mac Namara (Bèlgica - Estats Units), 3.191.500; 1928, Wambst-Lacquehay (França), 3.343.000; 1929, Haynaud-Dayen (França), 3.441.000; 1930, Ch. Pelissier - Blanchonet (id.), 3.338.250; 1931, Linari-Dinale (Itàlia), 3.302.250; 1932, Van Kempen - Pijnenburg (Holanda), 3.450.500; any 1933, Broccardo - Guimbretiere, de França, 3.415.750; 1934, Pijnenburg - Wals; 1935, Broccardo - Guimbretiere (França), 3.371.750.

Aquests últims sis dies es corregueren pel mes de març d'aquest any.

PERE ABELLA-MASDEU

El que han tet amb l'Austria

El feixisme dels nobles i dels clergues

(Del nostre servei especial)

Viena, novembre.

Amb la tardor el cel de Viena s'ha cobert del seu mantell gris i el fred ha començat a fer-se sentir. Això significa el principi del martiri per als pobres. Allà a Barcelona, on el sol somriu tot l'any i la temperatura mitjana consent a l'home d'anar vestit lleugerament, es fa difícil una idea del que significa l'aveinament de l'hivern per als pobres que viuen en aquest país on el fred comença a punxar la carn al principi d'octubre i la mossega i la paralitza per sis o set mesos de l'any. Per als rics l'hivern és bell: la casa ben escalfada, per eixir l'abric de pells o l'auto, els locals luxosos, els teatres, els cinemes, els concerts, tots tinguts a una temperatura deliciosa. La neu i el gel que es veuen a través dels vidres serveixen tot al més de fons pintoresc al quadre de llurs comoditats.

Quan hi havia la República democràtica els luxes i les comoditats supèrflues dels rics eren una mica obstaculitzades perquè aquells gossos de socialistes els havien taxat i amb el diner recaptat d'aquells impostos alleujaven la misèria dels pobres donant als nens a les escoles menjar gratuit, els vestits calents a aquells que no en tenien, i — sobretot — els allotjaments barats en cases polides, assollellades i airejades. Vergonya, tota aquesta, que devia absolutament desaparèixer.

Dollfuss, era realitzat: el feixisme triomfava. Però era un feixisme una mica mancat, car no tenia un "duce". Dollfuss tenia una figura massa infeliç per a fer de duce i parlava massa malament i hom veia que el seu servei no exprimia res. Cert que ell substituïa això amb les andanades demagògiques pròpies de tots els feixistes; però la veu prima i sobretot l'estatura que no passava el metre cinquanta, no són coses que es puguin amagar per gran que sigui el coratge de mentir. El dictador, per a tenir èxit, ha d'ésser un bon actor dramàtic i unir a aquesta qualitat les qualitats físiques que s'imposen a la multitud, quan fa els gestos tràgics, la cara feroç, i fingeix d'exaltar-se per idees que ell sap molt bé que són o estúpides o criminals.

Quan Dollfuss es posava a fer totes aquestes coses indispensable a un dictador, la gent començava a riure i ell havia d'aguantar. La reacció monàrquico-clèrico-militar el movio davant la multitud, i volia fer-ne un "duce" a imitació dels d'altres països. Ompliren les parets de la ciutat amb retrats, tres vegades més grans que el natural, com si Dollfuss hagués estat un as cinematogràfic o una artista de varietats. Era tanmateix, el "divo" dels qui massacraren, ultra un miler d'homes, 365 nens. Present el seu "amic", major Fey, els nazis li estalviaren la feina d'haver de fer de dictador. L'Austria així fou privada d'aquell "duce" en miniatura. Hauria hagut de cercar-se'n tot seguit un altre. Però, on?

Dels altres—Fey i Schuschnigg—és millor no parlar-ne perquè no és tampoc possible ni àdhuc intentar de fer-ne "Duces". Schuschnigg gaudeix una merescuda fama d'hipòcrita en el qual ningú no creu.

El feixisme austrias trontolla així en el buit cercant un "duce"...

* * *

Mentrestant el feixisme treballa per destruir tot el que de bell, bo i just, havia fet la República democràtica. Schuschnigg, en tots els seus discursos, assegura que necessita sacrificar-ho tot per l'economia. I, a base de sacrificis, la situació econòmica austríaca esdevé cada dia més difícil. El xiling cau, el cost de la vida augmenta i la misèria pren aspectes tràgics. La por d'un conflicte en el qual pugui ésser arrossegada l'Austria, empeny la gent a prendre precaucions i ja es veuen sobre els diaris els avisos en els quals es prometen preus altíssims per joiells i objectes de valor. La desocupació augmenta d'una manera espantosa, però les xifres oficials confeccionades sobre el sistema italià, disminueix sempre més perquè excloven els obrers que essent desocupats de molt de temps no reben ja el subsidi. Els més colpits són els obrers notats per les seves idees socialistes. Hi ha hagut casos que el mateix ministre Fey ha intervingut personalment per fer acomiadar un socialista. El cap de l'ex-guàrdia republicana, l'obrer Serbus, després d'haver complert una condemna, fou posat en llibertat i tornà a treballar a la fàbrica Schrack. Dos dies després era acomiadat per instigació del govern! Així l'odi contra el règim va en augment. Amb la darrera crisi, Rey sorti del govern, i en això hom ha vist un triomf de Starhemberg, cosa que significa de laa tendència mussoliniana, ja que aquell és una criatura del duce italià. Entre el poble, content que Fey se n'hagués anat, no ha fet bona impressió el triomf de Starhemberg perquè se sap que sabotejarà les sancions i es temen represàlies de Ginebra, sobretot quan es recorda que Austria ha estat diverses vegades salvada econòmicament per Ginebra, gràcies a Anglaterra i França. Per altra part, hom pensa que Mussolini, entossudit en la seva guerra d'Africa, aviat serà massa feble per a plantar cara als "nazis" dins d'Austria. El poble austríac viu enmig del terror, perquè tant Mussolini com Hitler no li poden portar més que desventures.

En tant, el govern es diverteix amb les revistes militars. L'exèrcit té nous uniformes, nous canons i ha estat completament motoritzat. Com si les revistes i parades no bastessin, el govern organitza demostracions polítiques. Als crits "entusiastes" de la gent pagada, la gent respon... agafant un altre carrer o tancant les finestres o girant ostentosament el cap. No hi ha un poble tan obstinat com el vienès, quan s'ha ficat una idea al cervell. Es capaç, sense haver-se posat d'acord, de deixar inopinadament els carrers deserts per deixar passar la demostració. O bé li dóna per posar-se a cridar irònicament, i dóna uns "visques" tan forts i estentoris que la demostració acaba en una explosió d'hilaritat. Però el govern al qual la befa cou es venja amb vexacions que fan passar les ganes de riure.

Simptomàtic és això: l'ex-burgermeister (alcalde) de Viena, el socialista Carles Seitz, l'home benemèrit i estimat del poble per la seva gran obra humanitària des de l'Ajuntament, va lliure pels carrers i la gent ostentosament li somriu amb afectuosa atenció. No solament el poble no l'ha oblidat, però àdhuc els seus antics adversaris, després que els feixistes assaltaren a canonades l'Ajuntament, veuen ara la diferència i enyoren els temps passats i els homes que tant feren pel benestar, la higiene i la bellesa de la ciutat. Viena, donant subsidis als pobres, cases, aigua i electricitat a bon preu, presentava un balanç actiu. Vinguts els feixistes, els subsidis cessaren, les habitacions, l'aigua i l'electricitat augmentaren de preu, i en només sis mesos d'administració feixista, l'Ajuntament presenta un passiu de 60 milions de xilings!

Així la nostàlgia pel passat creixent a mesura que es van comprenent les diferències en pitjor creades pel règim. L'activitat clandestina dels partits, sobretot la difusió de la premsa subterrània, és enorme. I això, malgrat les penes que són imposades als que són descoberts: la senyora Palker, per haver-se oblidat dins un vestit donat a arreglar un exemplar de l'"Arbeiter-Zeitung" fou condemnada a cinquanta anys de presó! El terror no impedeix les demostracions d'afecte per als socialistes caiguts en les lluites del febrer del 1934. El cementiri on aquests darrers són sepultats, sempre hi ha una multitud d'almenys cinquanta persones. Especialment la multitud estima de portar flors a la tomba de l'enginyer Jordi Weissel, comandant dels bombers que defensà heroicament el districte de Florisdorf contra l'atac feixista de Fey i Starhemberg, i la de l'obrer Carles Minitreiter, que defensà les cases populars del mateix districte. El govern fat tots els possibles per impedir aquestes demostracions d'afecte sense reeixir, perquè àdhuc els mateixos feixistes, reconeixent l'heroïsme d'aquells homes, desitgen que llur memòria sigui honorada.

A propòsit de feixistes: a Stadlan (poble prop de Viena) es reuniren tots els feixistes ferroviaris i els fou comunicat que havent Itàlia desguarnit les fronteres amb ocasió de la guerra a l'Africa havien de muntar la guàrdia per a impedir un probable atac dels alemanys. Tot seguit alguns feixistes cridaren: ¡Nosaltres no combatrem per Itàlia!

Immediatament foren trets. Però els altres s'hi oposaren, i el perill d'un motí fou tan gran, que calgué modificar l'ordre en el sentit que només anirien a muntar la guàrdia els qui volguessin.

Naturalment, ningú no volgué, i ningú no hi ha anat.

Per cloure aquesta correspondència vull narrar el que passà al bisbe de Viena, cardenal Junitzer. Visitant un poble, després de l'acostumat sermó, es posà a parlar amb els pagesos. Preguntà a un vell quins eren els sentiments dels habitants del país, i el vell respongué que eren bons i que sofrien. El bisbe aleshores li preguntà si hi havia comunistes al país, i com sigui que el vell no sabés el significat d'aquesta paraula, el bisbe li explicà:

—Comunistes són individus que volen viure sense treballar, gaudint del treball dels altres...

—Ah — digué el vell — també en tenim d'aquests: són el rector, l'alcalde i el baró.

WALTER KOPPENSTEINER

Una història del moviment obrer de Catalunya

S'està activant l'ordenació de més de tres-centes fitxes bibliogràfiques relatives al moviment obrer de Catalunya, que s'han reunit amb la collaboració de diversos elements per anar a la redacció immediata d'una Història del Moviment Obrer de Catalunya.

Aquesta obra constarà de deu volums de més de 400 pàgines, i serà dedicada a estudiar el moviment obrer del nostre país des del 1800 fins al 1923.

En aquesta gran Història del nostre moviment obrer hi haurà estudis completíssims i documentats sobre les grans vagues, la premsa obrera, els partits obrers, els sindicats, les cooperatives, les organitzacions de camperols. També hi haurà la reproducció íntegra de gran nombre de documents inèdits, reculls interessantíssims de correspondència particular de les figures més representatives del moviment obrer i biografies completes de Fargues, Pellisser, Montoriol, Sentinyon, Ferrer i Guàrdia, Layret. Seguí, etcètera, etcètera.

També seran incorporats a aquesta Història els estudis i comentaris que han dedicat al nostre moviment obrer Marx, Bakunin, Malato, Rocker, Lorenzo, Morató, Iglesias, etcètera etcètera.

Hi haurà un Comitè de Redacció format per Ismael Antic, Jordi Arquer, Llibert Estartús, Angel Estivill, Ramon Fabregat, Josep Oltra i Picó, Salvador Roca i Roca, Josep Rovira, Emili Sabater, Joan Sales, Josep Soler, Abelard Tona, Baptista Xuriguera i Ramon Fuster, secretari. Aquest Comitè de Redacció tindrà corresponsals a les principals poblacions de Catalunya.

Per als estudis especials i biografies es demanarà la collaboració d'escriptors de totes les tendències del moviment obrer de casa nostra: Felip Alàiz, Jaume Balius, Eusebi Carbó, Joan Comorera, Germinal Esgleas, Joan Fronjosà, Soledat Gustavo, Víctor Colomer, Emili Granier-Barrera, Ramon Jover i Brufau, Lluís Ardiaca, Joan Coloma, Joaquim Maurín, Narcís Molins i Fàbregues, Frederica Montseny, Andreu Nin, Joan Peiró, Angel Pestaña, Manuel Serra i Moret, doctor Tomàs Tusó, F. Urales, Josep Viladiu, Rafel Vidiella, etc. etc.

El cas dels Ajuntaments governatius

Reproduïm a continuació el requeriment que molts consellers municipals van fer fa poc als respectius alcaldes gestors. Diu així:

"Senyor:

Els que subscriuen, consellers municipals elegits per sufragi popular en les eleccions del 14 de gener del 1934 i suspesos en llurs càrrecs per l'autoritat militar el dia 13 d'octubre següent, sense que amb posterioritat a la suspensió se'ls hagi format causa de cap mena, ni que tan solament fossin cridats a declarar, atents als drets i deures que els determina la legislació vigent, acudeixen a la Presidència de l'Ajuntament governatiu d'aquesta vila i exposen:

Que l'article 9 de la Constitució estableix que tots els Municipis de la República elegiran els seus Ajuntaments per sufragi universal, igual, directe i secret, precepte aquest que reprodueix l'Estatut interior de Catalunya i es desenrotlla en la Llei Municipal, la qual no conté prescripcions relatives a la responsabilitat dels consellers municipals, ja que el capítol referent a aquesta matèria, si bé fou dictaminat per la Comissió parlamentària de la Llei Municipal, no va ésser encara aprovat pel Parlament de Catalunya.

Que, per tant, en virtut del que disposa el decret del 16 de juny del 1931, convertit en Llei el 15 de setembre del mateix any, regeixen amb referència a la responsabilitat administrativa dels consellers municipals, per no haver-hi preceptes aplicables en la legislació municipal catalana, els articles 179, 182, 189 i concordants de la Llei Municipal de 2 d'octubre del 1877.

Que l'article 189 expresat faculta els governadors per a suspendre els Ajuntaments en els casos que s'esmenta, i l'article següent, 190, concordant amb l'esmentat, diu textualment:

"La suspensión gubernativa de los regidores no excederà de cincuenta dias. Pasado este plazo sin que se hubiera mandado proceder a la formación de la causa, volverán los suspensos de hecho y de derecho, al ejercicio de sus funciones. Los que les hubieran reemplazado serán considerados como culpables de usurpación de atribuciones si ocho dias después de expirado el plazo y requeridos para cesar por los concejales propietarios, continuaran desempeñando funciones municipales."

En conseqüència, no havent-se format causa, els que sotasignen requereixen els consellers designats governativament perquè, de conformitat amb el precepte copiat, en ple vigor a tot el territori de l'Estat espanyol, abandonin el càrrec governatiu que ostenten dintre el termini màxim de vuit dies, a fi que els recurrents puguin reintegrar-se de fet i de dret, com és el seu deure, a l'exercici de les noves funcions, ja que en altre cas seran considerats com a culpables d'usurpació d'atribucions."

Aquest escrit tan clar i terminant va ésser tramès pels que fan d'alcalde al conseller de Governació, el qual el traslladà al governador general i aquest al fiscal i el fiscal al Jutjat.

No obstant, no se sap que s'hagi adoptat cap mesura contra els que ocupen governativament els càrrecs, encara que un dia o altre el Jutjat haurà de procedir, com mana la Llei.

La Lliga necessita governar amb censura

Firmada por don Basilio Alvarez i altres diputats, es va presentar a la Mesa de la Cambra la següent proposició no de llei:

"A las Cortes:

Los diputados que subscriben tienen el honor, ante la contumaz y antirrepublicana persistencia de mantener a todo trance la censura de Prensa en Madrid, Barcelona y otras importantes capitales de España, de presentar a la Cámara la siguiente proposición no de ley:

Las Cortes deben declarar que el espíritu de la Constitución vigente es contrario a la indefinida suspensión del artículo 34, por el que se garantiza la libertad de Prensa, por no exigir tal medida de excepción ni la seguridad del Estado, ni hallarnos en el caso de notoria inminente gravedad a que la Carta constitucional se refiere terminantemente en su artículo 42.

Palacio de las Cortes, 5 de noviembre de 1935."

Posada a discussió, fou rebutjada per 148 vots contra 22.

Entre els que votaren a favor de la censura hi havia els diputats de la Lliga, tal com féu observar el senyor Puig de la Bellacasa.

No els casava i es quedava amb els diners

Llegim:

"En el inmediato pueblo de Bouzas (Vigo), al presentarse en el Juzgado municipal dos vecinas para recoger certificados acreditativos de su matrimonio, se encontraron con que en los libros del registro civil no aparecian inscritas las actas de su casamiento. La noticia se divulgó rápidamente y acudieron al Juzgado numerosas personas para comprobar si su matrimonio constaba en el registro, descubriéndose con tal motivo que faltaban muchas inscripciones, incluso de matrimonios que llevaban dos años viviendo como casados, no hallándose, pues, por la falta de aquellas, legalmente casados. Ante estas irregularidades que han sido denunciadas, se ha abierto una información, y de ella resulta que el empleado del Juzgado de Bouzas, Lorenzo Morano Manterola, exigía derechos a los que se casaban, sin que extendiese luego actas de registro. Tal anomalía ha producido en el vecindario de Bouzas, especialmente entre las mujeres casadas, gran alarma, y numerosos matrimonios se han presentado en el Juzgado para legalizar su situación.

El funcionario Lorenzo Moreno pertenece a varias congregaciones religiosas y se ha distinguido siempre por su exaltado fervor en cuantas procesiones y actos religiosos se celebraban en el pueblo."

Biblioteca Marxista Catalana

Fa pocs dies que anunciàvem la pròxima aparició d'una Biblioteca Marxista en català. Avui ja podem dir que el primer volum d'aquesta nova col·lecció ja és a la impremta. Serà l'obra de Marl Marx titulada "Misèria de la filosofia", traduïda per Jordi Arquer i amb un prefaci de Friedrich Engels sobre la història d'aquesta obra de Marx, que és la resposta a "La filosofia de la misèria", de Proudhon.

Entre tant ja s'està treballant en la traducció de les altres obres que sortiran dintre la Biblioteca Marxista Catalana i que són les següents: N. Bukharin, "La teoria del materialisme històric", traducció de Josep Soler; I. Lapidus i K. Ostrovitianov, "Manual d'economia política", traducció d'Ismael Antic; V. I. Lenin, "Què cal fer?", traducció de Salvador Roca i Roca; Karl Marx, "El capitalisme industrial i el capitalisme agrari", traducció d'Abelard Tona; Karl Kautski, "La gènesi del cristianisme", traducció d'Emili Sabater.

Seguiran altres obres d'Engels, Mehring, Kalinin, Stalin, Molotov, Trotski, Radek, Rosa Luxemburg, Gorki, Lunatxarski, Barbusse, etcètera, etcètera.

Els volums de la Biblioteca Marxista Catalana seran de més de 200 pàgines, amb coberta a dos colors, es vendran a cinc pessetes al públic i a quatre pessetes als subscriptors.

Cinema

Shirley Temple vista per la seva mare

La senyora George F. Temple havia estat la respectable muller d'un banquer, fins que fa relativament poc temps que es convertí en una de les primeres estrelles del llenc mundial. La senyora Temple arribà a ésser aleshores molt popular i les seves opinions sobre l'educació dels infants i de les coses més infinitament insignificants han estat soHicitades per revistes i per particulars. Aquesta gran popularitat no ha repercutit a la petita estrella, que continua en tota la seva gloriosa ingenuïtat, amb aquesta gràcia espontània que els seus pares procuren que continuï tenint.

Recentment la senyora Temple va ésser interrogada perquè donés la seva opinió sobre la seva pròpia filia. Heus ací la resposta:

—Sincerament, crec que Shirley té un caràcter excellent. Es una nena que l'únic que necessita és moviment, acció, ja que sempre desitja estar en activitat. Es natural i no té cap inclinació per les entremaliadures. Li agraden els jocs, particularment els que practiquen els nois, si bé, per contrast, estima les seves nines. Sap apreciar el sentit de la cosa còmica i no desaprofita les seves energies perquè sempre sap allò que desitja fer. Aquest seu desig d'activitat fan aixecar-la d'un salt i interroga tot seguit sobre les sorpreses que el dia li reserva. S'entusiasma fàcilment per aquelles coses que així ho mereixen. No es rebella mai quan hom l'obliga a fer migdiada, perquè ho considera com una part de la seva vida normal i com un repòs per a continuar una hora més tard els jocs amb els seus amics. Des que començà a caminar ha demostrat sempre un desig d'expressar-se d'una manera que hom pogués comprendre els seus pensaments. Quan ha de dir quelcom als seus familiars o als seus amics, ho fa amb les mans, amb els ulls i amb tota mena de moviments i gestos facials per a donar un més gran interès i expressió a allò que està contant. I aquesta era una qualitat seva que s'havia demostrat molt abans de començar a actuar davant el llenç. Shirley decepciona els admiradors perquè no s'emociona mai per cap prometença. Davant d'ells adopta una actitud d'esperar a veure què passa, no demostrant mai una actitud d'alegria ni d'agraïment fins que no veu que la prometença pren un caire de realitat. Té bon caràcter i és naturalment amable. Juga amb els altres nens i companys de joc amb la mateixa alegria que ho feia abans de convertir-se en estrella. Es clar que a això ajuda la seva poca edat i també la dels seus companys, els quals consideren que el que Shirley sigui una estrella és un fet consumat que no té res a veure amb la companya de joc.

Fins aquí la mare de Shirley Temple. Nosaltres hem de reconèixer el meritori que és aquest esforç per conservar la ingènua espontaneïtat de la petita actriu, perquè aquest és potser la seva principal qualitat. Aquesta ingenuïtat graciosa i simpàtica és el que fa de "La pequeña coronela" com totes les seves creacions, una meravella cinematogràfica per a tots els públics.

GRANS LIQUIDACIONS I REBAIXES DE PREUS
Casa BASTIDA
PASSEIG DE GRACIA, 18

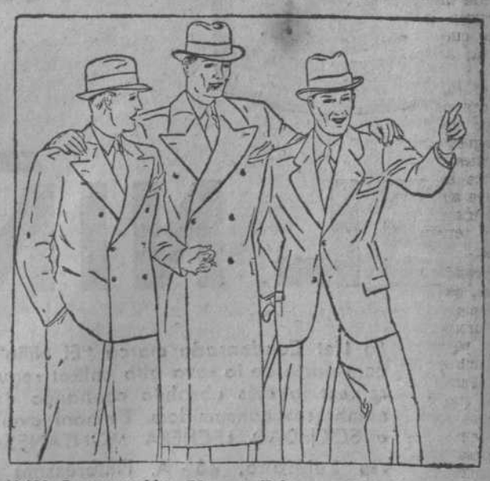

GRAN BASAR DE SASTRERIA I CAMISERIA SISTEMA NORD-AMERICÀ

En ocasió de formidables compres amb baixes de preus li permeten oferir-vos aquesta temporada grans avantatges en VESTITS I ABRICS.

Els nostres aparadors són els més grans i més ben presentats de tot Barcelona d'indumentària masculina i us donaran reflex exacte de la moda per escollir l'elegància que més us convingui.

Amb la CASA BASTIDA no hi poden res els seus competidors. És l'única casa que cada any veu augmentada la seva clientela i la xifra de negoci des de la seva fundació, gràcies a adoptar els gustos més moderns als sorprenents preus següents:

100.000 Vestits de 20 a 50 pessetes i classe més superior de 60 a 70 pessetes.
100.000 Abrics de 25 a 50 pessetes i classe més superior de 60 a 75 pessetes.
100.000 Pantalons de 5 a 10 pessetes i classe més superior de 12 a 20 pessetes.
10.000 Impermeables Plomes, Trinxeres i Txecs des de 15 pessetes.

SECCIO A MIDA

Tenim una secció que ens permet, en cas de qualsevol compromís, que necessiteu un vestit de carrer, dol o etiqueta, escollintlo al matíi el podreu tenir llest a la tarda.

Vestits i Abrics a mida des de 60 pessetes i amb classe superior des de 85 pessetes
Vestits etiqueta a mida, Fracs, Xaquès i Smokings des de 100 pessetes
Vestits i Abrics de nen a mida, totes formes, des de 30 pessetes

SECCIO DE CAMISERIA I GENERES DE PUNT

100.000 Camises confeccionades, a 4, 5, 6, 7 i 8 pessetes, molt superiors
100.000 Pijames confeccionats, des de 6 pessetes, i Bates des de 15 pessetes
100.000 Mitjons de fantasia i camisetes des de 1 pesseta

Obsequiem amb segells d'Estalvi Popular de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi i altres presents a proporció amb l'import de la compra.

DE GIRONA
CAMPIONAT AMATEUR DE LES COMARQUES GIRONINES

Ahir començà aquest campionat al qual aquest any solament prenen part quatre clubs.

Es que ha decaigut l'afició? No, ens han dit que la resta de clubs degut a l'augment sofert en els viatges amb autoòmnibus, no pot sostenir els desplaçaments a Portbou i no pren part en aquest campionat. En canvi han organitzat un torneig que solament hi prenen part els clubs federats.

Tornant al campionat, els clubs que hi prenen part són: Figueres, La Bisbal i Portbou.

Els resultats obtinguts ahir en aquesta primera jornada, són els següents:

Costa Brava de Portbou-Girona F. C. No s'ha presentat l'àrbitre.

Figueres, 0; La Bisbal, 2.

BOXA

Ens asseguren que s'ha constituït a la nostra ciutat una empresa de boxa que pensa donar vetllades cada quinze dies en un dels millors locals destinats a espectacles.

El nostre informador ens diu que es tracta d'una empresa solvent amb capital disponible i disposada a fer vetllades mixtes amb amateurs i professionals.

No cal dir com celebraríem que el nostre informador estigués ben assabentat.

BASQUET-BALL

Sembla que per fi arrelarà aquest esport. S'ha constituït una secció de basquet-ball al Grup Excursionista i Esportiu Gironí, i debutaren contra el Calella B. C.

El partit fou molt interessant i el resultat fou de 32 a 27 favorable al G. E. i E. Gironí.

L'equip debutant féu molt bona impressió i agradaren molt els germans Garriga, com també l'internacional Pagans.

Un equip que debuta, guanya al Calella i ja compta amb un internacional a l'equip, ¿es pot demanar més? Celebrarem que perduri.

PILOTA BASCA
Campionat de pilota a pala per parelles

Degut a la pluja que caigué ahir al matí, no fou possible celebrar els partits que hi havia assenyalats. La classificació actual és la següent:

	Partits	Punts
Pujades-Portell	5	217
Belit-Peric	4	180
Pol-Gauxia	4	168
Vila-Masó	3	135
Colomer-Muñoz	4	132
Bota-Segura	3	123
Ibanyes-Cabarroques	4	119
Camps-Castelló	3	115
Agustí-Garriga	3	113
Batlle-Ors	3	101
Colomer-Paltré	4	91
Bergareche-Vinyes	2	90
Magaldi-Grau	2	90

Nota. — La parella Ibanyes-Cabarroques porten descomptats deu punts per no haver-se presentat a l'arbitratge d'un partit.

Corresponsal

DE MANRESA
Atletisme

El passat dia 3 del corrent, a les nou del matí, tingué lloc al camp del Pujolet una competició atlètica entre dos combinats del C. E. Manresa i del C. D. Artesenc. Les proves donaren els resultats següents:

80 metres llisos: Manoyo, M., 9 s. 9-10; Sallent, A., a un pit; Carrió, A., i Cases, M.

De Pedro, A., 24 m.; Daura, M., 23, i Manoyo, 20.

300 metres llisos: Manoyo, M., 44 s.; Carrió, A., a mig pit; Aguilar, A., i Plaza, M.

Pes: Roc, M., 9'05 m.; Datzira, A., 9'05 m.; De Pedro, A., 8'25 m., i Daura, M., 8 m.

Alçada: Manoyo, M., 1'40 m.; Aguilar, A., 1'38 m.; De Pedro, A., 1'35 m., i Roc, M., 1'30.

Javelina: Trias, M., 36'50 m.; Correro, M., 34 m.; Aguilà, A., 32'50 m., i Carrió, A., 30 m.

Resultat. — C. D. Artesenc, 30 punts C. E. Manresa, 30 punts.

Durant el transcurs de les proves es bateren tres rècords socials: dels 400 metres tanques; dels 1.500 metres, i 10.000 metres.

El primer, que de temps ostentava Puig-Arnau, en 1 m. 7 s., fou batut per Trias, emprant 1 m. 5 segons. El segon, propietat de Falcó en 4 m. 38 s., passà al poder de Lledó, que emprà 4 m. 27 s. 2-10. Del darrer disposava Laureano, amb una marca de 36 m. 51 s.; però Bargai tan solament emprà 35 m. 27 s. 8-10, i el desposseí del títol.

CORRESPONSAL

D'ARTES
Competició Comarcana
Bages - Vallès

Sota aquest emblema, i a base de partits adients al caire esportiu i no salvatge i fanàtic com en èpoques passades havia succeït, està projectat aquest torneig, del qual seran protagonistes els clubs més humils, però no menys esportistes, d'aquesta contrada i que, futbolísticament, representaran les poblacions següents: Artés, Avinyó, Monistrol, Navareles, Sant Llorenç Saball i Sampedor. Per trobar-se en pitjors condicions, si més és pot, i amb gran disgust, no han pogut formar causa comuna en aquest torneig els clubs companys d'Horta, Cabrianes i Vilumara.

Per a aquesta Competició, sempre que tingui lloc dintre el caire esportiu i noble, lliure de tota tendència fanàtica i denigrant, ha estat concedit el valuós trofeu Copa Generalitat de Catalunya, ultra el de Consolació J. Quintana, per als dos equips campió i sots-campió.

Calendari de la primera volta:

Dia 17 de novembre: C. D. Artesenc - U. E. Monistrolenca; C. D. Sampedor - F. C. Avinyó; C. E. Llorençà - C. E. Navarcles.

Dia 24: U. E. Monistrolenca - C. D. [illegible]or; F. C. Avinyó - U. E. Llorençà; C. D. Artesenc - C. E. Navarcles.

Dia 1 de desembre: C. E. Navarcles - F. C. Avinyó; C. D. Sampedor - C. D. Artesenc; C. E. Llorençà - U. E. Monistrolenca.

Dia 8: F. C. Avinyó - U. E. Monistrolenca; C. D. Artesenc - C. E. Llorençà; C D. Sampedor - C. E. Navarcles.

Dia 15: C. E. Navarcles - U. E. Monistrolenca; F. C. Avinyó - C. D. Artesenc; C. D. Llorençà - C. D. Sampedor.

Si no hi ha cap novetat, el dia 29 de desembre començarà la segona volta amb la concebuda inversió dels llocs.

Fins aviat.

NON

DE DARNIUS

Darnius F. C., 6;
Batalló de Muntanya núm. 3, 1

Malgrat presentar-se notablement reforçat l'equip del Batalló pels jugadors Sanxo, Muxeda i Batllori, sucumbí pel resultat de sis gols a un. En l'actualitat no és pas ni de bon tros aquell equip de quan el componien jugadors com Fernàndez, Tronxoni, etc., etc.; en aquell temps que tots els encontres jugats per aquests dos clubs resultaven sempre disputadíssims. Com pot comprendre's pel resultat indicat, la victòria fou fàcil d'aconseguir pels locals.

CORRESPONSAL

DE TORROELLA DE FLUVIA

F. C. Torroella, 6; Vilatenim F. C., 0

Victòria facilíssima fou la que aconseguiren els locals damunt els vilatenimencs. Sis gols es marcaren en el transcurs del partit, tot i no emprar-se massa a fons per tenir la victòria assegurada. El Vilatenim no és pas un equip de classe; llevat d'algpn element que destaca una mica, els altres, bastant nuls. — C.

DE VILASACRA

Vilasacra F. C., 1;
Racing Club Figueres (B), 1

El partit jugat entre aquests dos clubs resultà bastant disputat. Prova de l'anivellament que hi hagué fou que acabés el primer temps amb empat a zero. En el segon, l'equip racinguista obtingué ja de bon començament el seu gol per mitjà de Bronsoms, i qual faltaven pocs minuts per acabar el partit els locals obtingueren el gol de l'empat en tirar-se un còrner contra la porta racinguista.

DE BORRASSA

El partit Borrassà-Racing fou en tot moment interessant. Els locals assoliren, d'una manera inesperada, els seus dos únics gols durant els cinc primers minuts de joc. El Racing, abans de finir la primera part, marcà un gol. Durant la segona, els racinguistes marcaren novament, però, degut a una mala inteligència de l'àrbitre, aquest no donà el resultat oficial fins una vegada fora del terreny de joc i que, segons la seva opinió, el resultat fou de tres gols a dos favorables al Racing Club Figueres. — C.

* * *

Amb motiu de la Festa Major hi ha gran expectació per tal de presenciar els interessants encontres que la junta d'aquest club ha contractat.

DE PUIG-REIG

F. C. Solsonenc, 0; C. d'E. Puig-Reig, 5

Un bon partit; aquesta fou la impressió que traguérem de l'encontre. Tingué moments de joc violent, és cert, però, en general, complagué els espectadors que hi assistiren. El Solsona, que venia precedit d'ésser un equip difícil de vèncer per no haver perdut cap partit fins a la data, no ha defraudat. S'ha trobat, però, enfront d'un equip pletòric d'entusiasme i que ha sabut aprofitar les ocasions que s'han presentat per tal de vèncer l'equip visitant d'una manera que no deixa lloc a dubtes. El Puig-Reig jugà molt i bé, tot i trobant-se a faltar els jugadors Cortina i Coromines. Coscojuela II, en el seu nou lloc d'extrem dreta, malgrat els dos gols que marcà no va acabar de convèncer. Vallribera, malgrat fer un bon partit, no li vam veure la seguretat del seu antecessor Coromines. Llàstima que l'equip local no pugui comptar amb aquests dos jugadors. Creiem que hi farien un brillantíssim paped.

A les ordres del collegiat senyor Piguillem els equips s'alinearen com segueix:

F. C. Solsona: Olveres, Feu, Ferrer, Celles I, Sixtu I, Xandri II, Sixtu II, Riart, Mosella, Xandri I i Caelles II.

C. E. Puig-Reig: Estruch, Vallribera, Boixader, Planes, Coscojuela I, Cinca, Coscojuela II, Roca, Garriga, Rovira, Figols — CORRESPONSAL.

DE SANT FELIU DEL LLOBREGAT

Santfeliuenc, 2
Catalunya de Viladecans, 0

Arbitrant el senyor Solà, s'ha jugat aquest partit al camp local, i els equips es formaren així:

Santfeliuenc F. C.: Cases, Carichio, Vicens, Lucas, Morral, Abadal, Galindo, Freixes, Cros, Del Amo, Targarona.

Catalunya Viladecans: Masgrau, Tena, Monclús, Vilà, Venys I, Rodríguez, Gener, Batlle, Alavedra, Venys II i Díaz.

El partit ha transcorregut amb un intens domini dels locals, que si la sort els hagués acompanyat haurien assolit un marge bastant elevat, amb tot aconseguiren marcar dos gols, un a cada temps i ambdós obra de Cros.

L'àrbitre, amb tot i ésser un partit fàcil, ha tingut algunes equivocacions però que no han perjudicat cap dels equips.

Amb el resultat d'avui el Santfeliuenc F. C. ha aconseguit igualar la puntuació al que fins avui havia estat el capdavanter de la classificació, el Santfeliuenc.

Diumenge vinent els locals rebran la visita de l'equip del F. C. Gavà, partit que és esperat amb un gran interès; amb tot cal que l'equip local si vol anar a la final amb probabilitats d'èxit, posi una mica més de voluntat en les jugades, car d'altra manera davant d'un contrincant com el F. C. Gavà poden deixar soterrades les ilusions de calçar-se el títol de campió. — ARBOIX.

DE VILLAFRANCA DEL PENEDES

El divendres es jugà al camp d'esports del Casal E. C. el cinquè partit del Campionat local amateur, entre el Casal E. C. i el Vilafranca A. C.

El partit fou jugat amb gran entusiasme i nerviositat per ambdós equips i a despit del més bon joc i domini del Casal E. C., s'adjudicà la victòria el Vilafranca A. C. pel resultat de 1 a 0.

Arbitrà amb energia Esclassans.

Els equips:

Casal E. C.: Antó, Mateu, Folsona, Camí II, Raventós II, Camí I, Balaguer II, Aritja, Raventós I, Estruch i Ortal.

Vilafranca A. C.: Marsal, Sans, Galofré, Colomer, Sabater, Font, Pardo, Figueres, Rovira, Guscó i Massana.

* * *

El diumenge es jugà l'últim partit de la primera volta del Campionat local amateur, entre Les Fúries, del Casal, i la P. Serra-Cames.

El domini fou alternat, però per la major resistència i efectivitat de Les Fúries, aquest s'adjudicà els dos punts en litigi, pel resultat de 4 a 0.

Arbitrà discretament Feliu.

Els equips:

Fúries del Casal: Monrabà, Mollner, Parrilla, Vicente, Saumell, Mas, Montserrat, Vey, Francès, Martí i Esquirol.

P. Serra-Cames: Via, Balaguer, Janer, Marigó, Hill, Català, Perera, Plans, Amador, Carbó i Regull.

La classificació de la primera volta ha quedat establerta de la següent forma:

Fúries del Casal E. C., 5 punts.
Vilafranca A. C., 4 punts.
Casal E. C., 3 punts.
P. Serra-Cames, 0 punts.

Corresponsal

A FIGUERES

F. C. Banyoles, 2 - U. E. Figueres, 4

Hom preveia una victòria facilíssima per a l'onze unionista, però la voluntat posada en la lluita pels jugadors forans i el poc entusiasme (en conjunt i a excepció de certs moments que semblava perillar la victòria) dels jugadors figuerencs féu que un partit la superioritat tècnica del qual havia de palesar-se en una esclatant victòria fos un resultat honorable per a l'onze de Banyoles, que perdé solament per quatre gols a dos.

Foren autors dels gols figuerencs: Miquel (2), Colomer i Valls.

C.

D'OLOT

C. E. Joventut Olot, 2
Abadessenc Club, 2

Aquest partit, que havia d'ésser de campionat, no ha pogut celebrar-se com a tal, degut a no haver-se desplaçat l'àrbitre amateur.

Cal remarcar que no és pas la primera vegada que els equips olotins s'han trobat a l'hora de començar el partit amb aquesta situació, la qual causa greus trastorns econòmics a l'equip visitant i capgira el calendari del torneig.

El partit, jugat amistós, fou força competit, sense, però, amb l'interès de la caça dels punts.

El primer temps, de domini del Joventut, ha finit amb un gol a cap a favor de l'Abadessenc.

Al segon temps, de joc més anivellat, s'ha marcat un gol per bandol.

Els encarregats de fer córrer el marcador han estat Casademont i Valldeperes pels visitants, i Corcoy pels locals.

Ha arbitrat amb encert l'aficionat local Pagès.

Els equips eren:

Joventut Olot: Villegas, Comalat, Coromina, Soler, Picola, Vilanova, Massegú, Caula, Corcoy, Manén i Boter.

Abadessenc Club: Duran II, Toralles, Xiberta, Vila P., Duran I, Arrey, Vila E., Casademont, Pujol II, Valldeperes i Pujol I.

DE PORTBOU

S. D. Costa Brava B, 9
Garriguella, 1

Partit de gols fou el jugat el diumenge passat dia 3. Tot ell fou de domini local, arribant els contraris a la porteria local en comptades ocasions. L'equip B, tot i reconeixent que el seu contrari era de poca vàlua, efectuà un bon partit, i a la davantera hi hagué decisió a l'hora de la veritat, excellentment recolzada per la línia mitjana, que fou la més regular de l'equip. Es va acreditar com un bon "scorer" García, que marcà sis gols.

J. R.

DE PALMA DE MALLORCA

El Mallorca i el Balears empaten a dos punts

La primera part, encara que el domini fou altern, semblava que el Mallorca tenia més compenetració, i aconseguí un gol quan es duien vint minuts de joc; i, seguidament, el Balears s'imposà i tractà d'aconseguir l'empat, que no fou possible, i en arribar al descans el marcador seguia 1-0 a favor del Mallorca.

A penes començada la segona, tornà a marcar el Mallorca per mitjà del davanter Planes, que també havia marcat el primer en l'altre temps. Aquest gol servì perquè el Balears comencés d'emprar-se a fons i desorientés les ratlles de l'enemic, i, poc temps després aconseguí el primer gol per mitjà del davanter Albella; i quan faltaven dotze minuts per acabar, el mateix Albella marcà el segon, que servì d'empat i que ningú no esperava. Continuà el domini baleàric i no va anar de molt que vingués el de la victòria per a aquest onze.

Els equips arrenglerats pel collegiat balear Toni Miquel, foren:

Mallorca: Abat, Lires, Ayats, Crespi, Guzmàn, Perera, Alzamora, Borràs, Pueyo, Planes i Pocoví.

Balears: Comes, Bonet, Valls, Arbós, Colom, Castell, Pellicer, Llabres, Albella, Sansó i Darder.

L'arbitratge, encertat, encara que l'encontre tenia les seves dificultats.

Ara els equips tenen la següent puntuació: Mallorca i Balears, 5 punts; Constanci, 4; Atlètic, 2, i Mediterrani, 0.

J. MORA

DE CASTELLO D'EMPURIES

Esplais F. C., 3; Joventut F. C. 0

No es mereixien pas aquesta diferència els de la joventut, ja que d'haver actuat encert la davantera haurien assolit un resultat ben distint. El partit començà amb desmoralització dels de la Joventut, la qual cosa fou aprofitada pels locals per marcar els seus dos primers gols en els cinc primers minuts de joc. Amb aquest resultat acabà el primer temps. En començar el segon es lesionà l'interior dreta, i quedà reduïda la davantera del Joventut a quatre jugadors. Novament marcaren un gol els locals, i acabà el partit amb el resultat ja indicat.

Els locals, tots jugaren bé. Els figuerencs tingueren excepcions, ja que sobresortiren Canadell, Salip, Rost i Canela. Els altres, molta voluntat.

Els equips foren:

Esplais F. C.: Gener, Coll, Capella Mas, Gil, Arnau, Muné, Garriga, Miquel, Nadal i Dalmau.

Joventut F. C.: Canela, Rost, Armadà, Ribes, Canadell, Salip, Palomeres, X., Dlosent, Hères i Vinyes. C

DE MANLLEU

Mollet F. C., 3; A. E. C. Manlleu, 4

En el primer temps, que arbitrà Prat, veiérem 45 minuts de bon futbol, i fruírem de bones combinacions, en les quals intervenia tot l'equip; en les passades sobresortí el Mollet. En acabar, el marcador assenyalava 3 a 0 a favor dels locals.

Durant la segona part arbitrà Coromines, i degut a la seva detestable actuació, de les belles jugades i combinacions que es realitzaren durant els primers 45 minuts, no fou possible poder veure'n cap. El Mollet començà a emprar un joc dur, que l'àrbitre des del primer moment no sabé tallar, degut a la qual cosa quedà implantat el joc de sega-cames, i en aquest ambient de duresa i amb la llàstima que feia l'àrbitre corrent pel camp, el Mollet marcà tres gols i el Manlleu reformà la victòria que havia d'ésser forçosament més copiosa amb un nou gol.

Els equips:

Mollet: Montferrer, Carpinell, Moreno, Sans I, Giménez, Margenet, Gallego, Bagó, Gonçalvo, Jordi i Soler.

A. E. C. Manlleu: Vila II, Gómez, Pica, Pla, Emilio, Jaumira, Parés, Rierola, Vila I, Oriol i Serrallonga.

DE RUBI

Foment F. C., 1; U. E. de Rubí, 5

El partit, malgrat de guanyar netament la Unió Esportiva, no respongué en la qualitat del joc assequible, car el Foment no es presentà tan perillós com en altres afortunades actuacions seves, que recordem amb goig, al camp local. Els jugadors rubinencs amb motiu de no trobar tanta resistència com esperaven, apretaren de ferm a la primera part per a reservar-se a la segona.

Del Foment podem destacar el seu porter, el mig centre i els dos extrems, que si per cert estigueren ben marcats, no ho és menys que promogueren algunes ocasions de perill. Els locals en un dia que tot surt de cara, tots els jugadors són destacables.

Inaugurà el marcador Gandia: el segon l'entrà Arnau, i ell mateix transformà un penalty en gol, que fou el tercer.

A la segona part reincidí Arnau, i marcà el quart gol; i Gandia marcà abans d'acabar l'últim, el qual era el que feia cinc. Garcia marcà, ben entrada la segona part, l'únic gol dels de Molins de Rei.

Els equips es presentaren així:

Foment F. C.: Munuesa, Verdaguer, Prat, Campte, López, Augé, Puyol, Lledó, Perellada, Coyuela i Garcia.

U. E. de Rubí: Castelló, Rosés, Sapès, Costa, Màrquez, Viladiu, Gandia, Arnau, Tronxoni, Marin i Fontanet.

Arbitrà amb imparcialitat el senyor Bertran, del Collegi.

J. S. E.

DE BLANES

Comentaris de la jornada passada

El Centre d'Esports Malgrat, com es preveia, va vèncer àmpliament el Popular d'Arenys per 4 a 1. Amb aquesta victòria tenim l'equip malgratenc que es col·loca a segon lloc del campionat en espera d'una ensopegada, encara que dificilíssima, del capdavanter del grup.

El Popular ha quedat a la cua. Un altre any serà; ara s'ha de resignar.

El Blanes amb l'Unió Esportiva d'Arenys va perdre per la mínima, jugant molt milor que els líders; si la davantera hagués respost una miqueta, a aquestes hores jo crec que els Arenyencs haurien tingut un disgust; la seva actuació fou tan pobra que res hauria estat d'estrany que al seu propi terreny n'haguessin sortit vençuts.

Parlant amb el president de la Unió Esportiva Blanes, senyor Joaquim Oms

Tal com vaig prometre en el número passat, avui parlaré de la conversa obtinguda amb el president de l'equip blanenc. Personat a la botiga farmacèutica que posseeix, vaig començar la meva tasca periodística, cosa que no em fou impossible donada la gentilesa del president Oms, i així d'aquesta manera comença:

—Sí. Tenim una vegada finit del tot el campionat que s'està rematant, ganes de prendre part en el campionat de Lliga Catalana, que organitza per primera vegada la F. C. F. A.

No sabem els grups que es formaran ni amb qui jugarem. Però sí he de dir-te que la Unió Esportiva farà tot allò que humanament sigui possible per assolir un joc ben envejable, a fi de no defraudar l'afició, com ha succeït en aquest campionat.

—...?

—Tenim ganes de reformar l'equip. Dintre de poc posseirem nous elements ja coneguts i de categoria, que faran obtenir una moral als nostres jugadors que sembla que tenen perduda.

—...?

—Al terreny de joc també hi farem reformes. Començarem per cercar per complet el camp i després anirem per la tanca del terreny de joc. Volem que el camp del Recó d'En Portes sigui un dels millors de la província dintre la nostra categoria.

—...?

—Econòmicament, el club no està molt perjudicat. Amb una miqueta de sort en aquest Torneig de Lliga jo crec aribar al final de temporada amb un bon superàvit.

—...?

—Per a la temporada que ve tenim ganes d'ingressar a la segona preferent. No repararem amb mitjans per a aconseguir-ho, però sempre en el terreny de joc. Tindrem un equip formidable, i espero aconseguirem allò que tot bon aficionat desitja: ingressar a la segona preferent.

Tenim en projecte algunes excursions a la veïna República i una també a Mallorca. Com que s'estan tramitant les ofertes cal esperar, però jo crec que a la fi ho obtindrem i que els nostres jugadors podran fruir de les belleses d'unes bones excursions.

I així amb una estreta de mà, car la farmàcia s'omple de clients, m'acomiado del amic Oms, tot desitjantli força sort en la seva comesa i en els seus projectes.

Torneig copa Mar i Terra
Resultat de diumenge

Lloret E. C., 4 - Tordera F. C., 0.
Breda, 1 - Massanet F. C., 2.
Gils, 9 - Santa Cristina Aro, 0.

Diumenge començà aquest interessant torneig, tal com vaig notificar en el número passat. La primera jornada ha estat per demostrar-nos que el Lloret E. C. i el Sils es presenten perillosos per als primers llocs, com així els de Massanet. El primer obtingué una sorollosa victòria damunt el Tordera F. C. per 4 a 0; cosa que no era d'esperar, el Sils derrotà copiosament el Santa Cristina d'Aro, i el Masanett anà a buscar els dos punts al domicili del Breda.

Billar

Francesc Ros, Batlle, Castanyer i Carretero són els nous campions de primera, segona, tercera i quarta categoria, respectivament, del Billar Club Blanes

Després d'unes lluites aferrissades entre els participants de quarta categoria, la victòria es decantà a favor de Caretero, que en el promedi guanyà el senyor Batista per escàs marge.

A la primera categoria, després de quatre magnes partides, augmentant l'expectació en el públic en cada una d'elles, la victòria es decantà per Francesc Ros. L'ovació que se li tributà en ésser proclamat campió fou grandiosa, com així mateix la del sots-campió, senyor Pasqual.

Els resultats de les partides fou el següent:

Dia 4: Pasqual, 200 caramboles; Ros F., 185.
Dia 5: Ros F., 200; Pasqual, 133.
Dia 6: Pasqual, 200; Ros F., 138.
Dia 7: Ros F., 200; Pasqual, 138.

Joan Roman

CIUTADANIA

DE LLINARS DEL VALLES

Una font de riquesa

Els que tenim la dèria de pujar i baixar l'escala política contínuament, la ilusió amb què ens hi illurem ens priva del cansanci, i sols reposem quan trobem el replà patriòtic, que és el que necessita tenir per la seva dignitat i solidesa. Sigui'ns permès avui, assegure'ns còmodament per contemplar el meravellós espectacle que ofereix el mercat de "rovellons" a la plaça de Macià.

Decora els extrems d'aquesta una típica "xurreria" i unes barques que ofereixen esplai als intrèpids que no són susceptibles de vertigen. Completa la seva installació un potent altaveu, que amb la seva vibració musical desafia l'incessant murmuri que promouen els que efectuen la compra-venda. Val a dir que tot plegat té un aire de festa major que atrau i encisa. A les dues de la tarda, ja està formada la cua monstre que, com un gran serpent, va movent-se, amb manses i suaus ondulacions, fins que la bàscula municipal se l'engoleix, tasca que li ocupa tota la tarda. Els homes somriuen com un infant, i els noiets adopten una "pose" greu per semblar homes, car el cens de buscadors comprèn, ultra el cap de família, el complement familiar. El doll de riquesa que brolla de la privilegiada muntanya, accentua l'optimisme tot enfortint l'economia d'una faisó vigorosa i esplendent. Els cabals que hi desprenen els turistes contemplatius assoleixen també una xifra considerable. L'escriure aquest comentari ho fem sense el deliberat propòsit d'ofendre ningú, car tothom rivalitza en mèrits, per atendre i superar totes les contingències derivades d'aquest falaguer problema. Però sí que ens sembla que caldrà estudiar-lo atentament, i modificar-ne algun aspecte. En primer lloc direm que el control oficial haurà d'ésser severíssim per determinar la data que es comenci a collir-ne, per evitar que sigui destruïda la llavor, com succeeix cada any precipitant-se. Després escalonar els llocs de recerca, a fi de donar-los el degut temps per créixer, i aleshores evitar l'allau de compradors que especulen amb usura i han de cobrir fortes despeses, passant a ocupar el seu lloc l'Ajuntament, fent les tries de vermell, negre, petit i gros, i consignar-lo als mateixos comerciants si cal, i al preu que fixi el mercat barceloní al dia següent. El taló que l'Ajuntament lliura en pesar, seria el val de cobrament a fi de setmana.

Cal també, mitjançant el finançament de la Generalitat, si és possible crear una cooperativa de rovellons amb conserva, on es destinaria el que sobrés de la venda i que s'expendiria pel seu compte, retolant amb un sentit de valoració comercial que el fes estimable.

Nosaltres no podem estimular l'activitat al servei de la funció privada, i menys en aquest aspecte, car no es pot admetre que els propietaris dels boscos cerquin la fórmula legal d'amurallar-los, com es ve anunciant fa dies, ni que un capitalista amb funcions de fabricant, exploti un negoci que pertany a la collectivitat.

Sotmetem aquestes consideracions al fall dels patriotes que són legió honorable i nombrosa, i esperem que tots aportin la seva iniciativa en aquest afer, que ha d'encaminar-se a barrar el pas a l'usura, i obrir els braços a la felicitat d'un poble, que té una riquesa natural que la justifica i que és apte per fer-se'n merei xedor.

JOSEP SERRA

Llebrers

Kennel Club

Amb l'acostumat èxit el canòdrom del final de la Diagonal, dissabte, tarda i nit, i diumenge, matí i tarda, presentà al públic interessants programes combinats a base dels seus millors llebrers. Les marques registrades foren les que detallem a continuació:

Disabte, nit:

Primera cursa: Sililos, 21.50; Valden, Careto, Torrejón, Dandy, Quita Manchas.

Segona: Trycornell Bridge, 20.92; Knhovill Pride, Half The Batlle, Lindruy, Bizca i Ranger Lad.

Tercera: Rayo, 20.78; Anhager Flirt, Sewarsdtone Betty, Bandolero, Trotzky, Fernhust.

Quarta: Nauta, 20.78; empat Añil i Madelon, Alba, Sonny, Drumcarn.

Cinquena: Mute Ynquiri, 19.68; Zorro, Pancho, Dalia, Gloria Brummel.

Sisena: Adonis, 35.06; Alarico, Orión, Zulú, Pintada, Sewardstone Blue Bar.

Setena: Tanques: Teide, 20.90; Taugel Epsilon Ratón, Zancudo.

Vuitena: Buril, 35.08; Birl Ocho, Ivan, Isis, Jaguar, Alimón.

Novena: Glesford Joe, 19.57: Turquesa, Barba Azul Pompoff, Batacián, Taila.

Desena: Sirena, 19.80; Cant'be, Savage Sally, Tabaco, Boira, Canguro.

Diumenge. — Matinal:

Primera cursa: Sewardstone Blue Boy, 21.32; Pancho II, Certain Marvel, Barbas, Ligthening, Tombucktoo.

Segona: Caligula, 21.10; Colombina, Bizca, Witty Prince, Blue Ruin, Fairiebourn.

Tercera: Rebecca, 20.17; Alba, Morlita, Trinquete, Auro, Gandi.

Quarta: Mosquetero, 19.78; Moate of Irish, Héctor, Red hot Totem, Figaro, Fenicio.

Cinquena: Papiro, 19.67; Golden Easse, Rainchram, Barbata, Liningay, Born Deaf.

Sisena: Celeste, 34.57; Tristan, Joyfull Kitty, Sagitario, Pregonero, Hugonote.

Setena: Pubilla, 19.54; Espiga, Amilcar, Lictor, Plum Tree, Figaro.

Vuitena: Palmito, 35.90; Esopo, Megaterio, Nauta, Aladino i Parca.

Novena: Plack, 19.72; Solon, Linda, Chalao, Katty II, Mehari.

Totes les curses foren llises i sobre la distància de 300 metres a excepció de la sisena i vuitena, que correspongueren a 535 metres.

UN GRAN PROGRAMA PER AL DIJOUS VINENT

En vista que el programa anunciat per al diumenge a la tarda no pogué servir-se d'acord amb el que havien combinat els seus organitzadors, per al dijous vinent es combinarà un programa extraordinari, en el qual dominaran els millors pura sang del Kenel. La reunió se celebrarà al Kennel de Pedralbes.

Les curses amb obstacles

Els canòdroms barcelonins, en l'espai de temps que porten funcionant, tenen ja un públic addicte i una considerable massa d'aficionats que en cada sessió fan acte de presència. Una massa que per la seva mateixa afició està assabentada de tot el que fa referència al factor més important de totes les reunions: el llebrer. Bona part d'aquest públic s'interessa notablement pel desenrotllament de les curses i i dels seus resultats. Compulsa el temps emprats, comprova dades, té coneixement de la forma en què es troben els llebrers, i coneix també, poc més o menys, les seves probabilitats de reeixir en les curses i les seves característiques principals. En fi, el públic presta el caliu necessari per al desenvolupament de l'afició.

Els elements dirigents de les pistes, per correspondre al favor que el públic els dispensa, procuren donar a les seves sessions tot l'atractiu d'uns programes ben confeccionats. Programes en els quals hi hagi competència i que donin a les proves un valor esportiu, amb els seus moments d'emoció. Conscients del que significa el favor del públic, els elements tècnic de cada canòdrom procedeixen a entrenaments continuats perquè el gos llebrer adquireixi l'elasticitat i rapidesa pròpia de la cursa. Es gràcies a aquests entrenaments que es pot observar com un llebrer rebaixa a cada cursa el seu temps, per arribar a rebaixar-lo més tard per un bon marge de segons.

Hi ha, però, alguna cosa que ens veiem privats de presenciar amb la regularitat que voldríem. Ens referim a les curses d'obstacles. De com al públic li agraden aquestes curses de tanques és una prova ben eloqüent l'atenció amb què es presencien. La bellesa d'un salt estilitzat en plena cursa és copsada amb tota la seva intensitat per l'espectador.

Sabem les dificultats que existeixen per acostumar el llebrer a aquesta modalitat. Requereix per part dels seus preparadors una constància a tota prova i una paciència infatigable.

Per la perseverança en els preparadors i els seus coneixements a darrera hora donen els seus fruits, i així veiem com el Canòdrom Park ja anuncia amb regularitat les curses amb obstacles. Ens n'hem de felicitar i a la vegada felicitar els seus elements dirigents. L'èxit aconseguit en la prova es deu al senyor Vergés i als seus ajudants.

Es d'esperar que l'exemple cundeixi i aleshores ens serà donat presenciar d'una manera regular aquesta espectacular modalitat de les curses de llebrers.

RATAPLAN

KENNEL de Pedralbe
DIJOUS, NI.S
Completíssim programa — Els millors pur-sang
Dissabtes tarda i nit. Diumenges i festius matí i tarda
Autoòmnibus i taxis col·lectius des de la Plaça de Catalunya

CANODROM-PARK
(Sol de Baix - Travessera de les Corts)
LES MES INTERESSANTS
CURSES DE LLEBRERS
ELS DISSABTES A LA TARDA
I ELS DIUMENGES, MATI I TARDA
Servei collectiu de taxis des de la plaça de Catalunya i la plaça d'Espanya
Autoòmnibus LLETRA E — Tramvies: línies 7 i 15

Canòdrom GUINARDÓ
Curses de llebrers
Tots els dimarts i els dijous, nit, els dissabtes, tarda i nit, i els diumenges, matí i tarda
Entrada general, 0'50 ptes. - Entrada al recinte i preferència 1 pta. — Mitjans de comunicació: Autobusos Roca, sortida carrer de Pelayo - Autobusos Lesseps, Passeig de Maragall - Tramvies Horta - TAXIS COL·LECTIUS des de la Plaça de Catalunya

MASSATGE BOB

1935 CINEMA 1936

Pels cinemes

Breu comentari de's fi'ms que hem vist

Tivolí presenta "El diablo embotellado"

De tots els temes fantasiosos que ha tractat fins ara la cinematografia, pocs han estat realitzats tan bellament assolits i amb tanta cura de detalls com el que ens ocupa. Així, doncs, veiem que d'una trama essencialment inversemblant s'aconsegueix donar-ne una veritable sensació de realitat.

En efecte, d'"El diablo embotellado", adaptació cinematogràfica de la coneguda novella de l'escriptor anglès Robert Lluis Stevenson, Heinz Hilpert i Reinhalt Steimbicker, els seus realitzadors n'han sabut extreure un rendiment tan excepcional que el públic segueix el film amb una atenció i interès que no pot per menys d'identificar-se amb els personatges de l'obra.

Amb la seva presentació la Ufa s'acredita una vegada més com una de les marques més importants del ram cinematogràfic. Tan per la posta en escena com per la música, ambient, tot en fi, s'adapta admirablement al caràcter de l'obra.

En aquesta versió francesa Pierre Blanchar, el principal protagonista, realitza un treball remarcable, ben secundat per Kate de Nagy entre altres destacats artistes.

Catalunya presenta "Es mi hombre"

Després d'haver vist el darrer film de l'incansable Benet Perojo "Es mi hombre", presentat per Exclusives Simó al Catalunya, potser ja és hora que deixem de parlar definitivament del cinema peninsular com una possibilitat per a catalogar-lo, sense necessitat d'altres proves ni assaigs, com una realitat tangible, que si no ha arribat encara a un grau de perfecció absolut per a poder fer-nos pensar, de moment, en allò que hom en diu super-produccions, conté mèrits més que suficients per a donar als nostres films un segell de qualitat que supera, de bon tros, moltes i moltes de les produccions importades. Tècnicament, no hi ha ningú que pugui dubtar del gran avenç que s'ha experimentat en pocs mesos: fotografia, escenaris, ambient, moviment de cambra, etc., tot acusa el fruit ufanós dels esforços que editores, animadors i artistes han vingut dedicant en pro de l'anomenat Setè Art.

Entre altres molts mèrits, a Benet Perojo se li ha d'atorgar, pel seu treball ininterromput, el d'ésser un dels elements que més impuls i vida han donat al nostre cinema. En "Es mi hombre" hi aporta un nou i gran valor, arrencat del camp teatral. Com la perspicàcia del lector haurà ja endevinat, hem volgut referir-nos a Valerià León, el qual, malgrat tractar-se del seu primer film, realitza una actuació que ja voldrien, no millorar, sinó tan sols igualar la major part de les figures més representatives de la cinematografia peninsular. En la popular obra d'Arniches pot dir-se que fa una veritable creació que no desmereix en absolut a la feta per ell mateix en el teatre. La identificació amb el personatge que representa no pot ésser més fidel al tipus concebut per l'il·lustre comediògraf.

Perojo ha sabut també identificar-se plenament amb l'ambient del sainet. En algunes escenes, les de caràcter més marcadament madrileny, tot el tipisme i castisme de la gent humil de la capital us hi és presentat amb una fidelitat tan absoluta, que creieu conviure entre ells mateixos. Però no són solament els personatges, sinó els mateixos escenaris els que us ofereixen la sensació de trobar-vos en aquells mitjans.

Un altre mèrit d'aquesta cinta és el de què, contràriament al que succeeix en moltes de les pel·lícules de casa, no tan sols s'ha tingut cura de preocupar-se del personatge central, sinó que tots els altres han estat estudiats i posats en escena amb tota perfecció.

Mary del Carmen supera el treball que li veiérem realitzar en el seu primer film, i Ricard Núñez, malgrat la seva poca actuació, resta a l'altura de sempre.

MOLT AVIAT, RETORN DE
SHIRLEY TEMPLE

Escenes riuals a technicolor

Capitol Cinema

PRODUCCIÓ FILMOFONO

El film que dona categoria mundial al cinema espanyol

DON QUINTIN EL AMARGAO

L'Empresa ha garantit un èxit.
4 dies de projecció
9 plens imponents
El públic ho ha confirmat: cada projecció, una ovació

Don Quintín el amargao" vist pels nostres crítics de cinema

LA VANGUARDIA:

"... La peregrinación de don Quintín en los últimos momentos de la cinta es de tanta fuerza expresiva, que en el puñado de fotogramas que nos dibujan aparece condensado un drama formidable, repleto de la más auténtica humanidad... Para hablar de la interpretación, necesitaríamos un largo espacio, porque no hay personaje que no aparezca encarnado con exactitud..."

L'INSTANT:

"... Bon film, magnífic film aquest de "Don Quintín el amargao". Un èxit clarissim, autèntic de Filmófono i Capitol..."

LA NOCHE:

"... El éxito fué completo, absoluto, entusiasta... El público — que rió y se emocionó a través de las diversas incidencias del film - aplaudió, como ya hemos dicho al finalizar su proyección..."

LA PUBLICITAT:

"... les darreres escenes tenen una força dramàtica que faran saltar les llàgrimes galta avall els espectadors més "blasés". Els crítics trigarem molt a ocupar-nos d'una altra estrena del Capitol. Perquè segurament "Don Quintín" s'hi aguantarà moltes setmanes.

... Tècnicament, aquest film és perfecte. Admirable de fotografia i de so. Impecable de muntatge...

... El Capitol no ha planyut esforços ni despeses per a presentar dignament el "Don Quintín". Tota la sala ha estat tapissada. I un local que abans era el de pitjors condicions acústiques, ara és el que en reuneix de més bones de Barcelona. No es perd ni una síllaba del gracios diàleg de "Don Quintín".

EL DILUVIO

"... Don Quintín el amargao", sin pecar de exagerados, podemos asegurar que se puede codear con las mejores producciones de su clase del extranjero."

LA HUMANITAT:

"... l'entusiasme del públic que en acabar la projecció li tributà dempeus una ovació xardorosa, unànime, que sincerament ens emocionà. Fora del cas de "Ben-Hur", mai no haviem vist el públic cinematogràfic demostrar la seva satisfacció de la forma vibrant, esplendorosa que ho féu ahir a la nit...

... considerem "Don Quintín el amargao" com un dels films més divertits que hem vist en molt temps..."

ULTIMA HORA:

"... No dubto que el Capitol cada dia es veurà més concorregut, pulx que cada un dels que vegin aquest film es convertirà en un propagandista..."

En el mateix programa:
ENEMIGOS INTIMOS, per Jack Holt i Edmund Lowe
Produció Columbia
Tarda, sessió contínua de quatre a dos quarts d'una.

Lyn Barri

Maryland presenta "El payaso de Circo"

La cartellera del Maryland ha estat renovada amb "El payaso de circo", de la Warner, film en el qual el popular còmic Joe E. Brown (Bocasses), a més a més de consolidar, amb un treball acuradíssim, el prestigi assolit en les seves actuacions precedents, palesa unes qualitats i condicions gimnàstiques que encara no havia trooat l'avinentesa de posar de relleu.

Si bé mantenint alguns dels trucs en ell habituals, sense, però, arribar a amaneraments de cap mena, Joe E. Brown crea i resol totes les situacions amb tanta gràcia i naturalitat que es fa mereixedor d'ésser classificat entre les primeríssimes figures del seu gènere, aquest gènere còmic tan ripicamen americà que ningú no ha aconseguit adaptar fora dels estudis de Hollywood.

A part del treball personal de Joe E. Brown, que és qui porta gairebé tot el pes de l'obra, cal remarcar, en parlar d'aquesta producció, les escenes de circ que s'hi han intercalat i que per força han de deixar plenament satisfets als aficionats a aquesta mena d'espectacle. Feres, clowns, exercicis acrobàtics i, en fi, tota la varietat que ofereix un programa de circ, trobareu en aquesta cinta que tan grata escena us passar durant la seva projecció.

Joe Brown personifica el fill d'un ex-artista acrobàtic, famós en la seva ja llunyana joventut. El vell, vol i dol. Aconsella al fill perquè no escolleixi la seva antiga professió, però no hi oposa cap resistència i fins i tot s'entusiasma quan el veu triomfar. Abans de què això succeeixi, són moltes les trifulgues amb què es troba el nostre heroi: les bromes, a vegades un xic pesades, de la gent del circ quan no és més que el que té cura de donar menjar als animals o de netejar els elefants; les dificultats que se li presenten abans d'aconseguir posar de relleu les seves qualitats i altres complicacions que ha d'afrontar abans i després de l'èxit, resoltes totes amb una comicitat de bon gust i que provoquen constantment la rialla de l'espectador. Naturalment, hi ha també l'eterna i imprescindible història d'amor, a càrrec de Bocasses i Patricia Ellis, una altra artista de circ, i que, com no podia menys que succeir, acaba... com sempre.

Joe E. Brown representa el doble paper de pare i de fill i en tots dos realitza un treball acuradíssim. En el primer d'ells és de remarcar la caracterització perfecta en què es presenta. Patricia Ellis i els altres intèrprets actuen igualment amb força encert, si bé, com ja hem dit, tot el pes de l'obra recau damunt el personatge central.

Bocazas
en el film més còmic de l'any

Bocazas
La seva boca és tot un circ
AVUI I CADA DIA al
MARYLAND

Fantasio presenta "Abdul Hamid" (el soldà roig)

En mig d'un marc esplendorós i en tot moment adient, ens és presentat aquest film, el qual té cura de fer reviure una de les pàgines històriques més interessants i vigoroses de quants ens han estat presentats i amb la particularitat de veure-s'hi emmirallats, donat l'assumpte, la majoria de països, puix que són pocs els que s'han salvat de patir d'aquesta malura... L'atenció aquesta vegada, però, ha estat concentrada en posar de relleu l'obra cruel i dictatorial d'Abdul Hamid, conegut pel soldà condemnat, donat el tracte dèspota que imposava al poble turc a base de sacrificar la vida de quants volien, cansats del tracte, sofriments i persecucions, fer sentir la seva veu en demanda de justícia i llibertat. Davant d'aquest seguit de casos i fes, veiem com el veritable poble reacciona mica a mica i passa a engrossir els rengles liberals de l'organització creada sota el títol d'"Els Joves Turcs", els quals, ultra portar el control revolucionari, ofereixen posar fi a aquell estat de coses tot imposant la seva tendència evolutiva que al final menarà al país a posar-se al nivell de les grans potències europees. La reacció popular dóna ràpidament els seus fruits, llançant-se al carrer i fent-se tot seguit els amos de la situació. Així podem comprovar una vegada més els sentiments d'humanitat d'un poble; aquest, davant el soldà dèspota, criminal, supersticiós i aferrissat a les velles tradicions, es sent magnànim, malgrat tots els seus sofriments, i es limita a exiliar-lo...

Tot això ha estat tractat i recollit per la cambra de manera excellent. Carl Gruene ha sabut així mateix ambientar el film de manera que aquest és seguit amb veritable emoció i interès; cal remarcar, però, que ha trobat amb Fritz Kornar un excellent collaborador, puix que encarna admirablement el paper de soldà; el mateix podem dir de Nils Asther, el qual al nostre entendre obté la més acabada interpretació de la seva carrera.

En resum: un gran film digne d'ésser vist. Quans de records us vindran durant el seu desenvolupament!

Capitol presenta "Don Quintín el Amargao"

En fer el comentari crític d'aquest film, gairebé és obligat d'iniciar-lo amb un preàmbul basat en els dos conceptes de cinema i teatre.

Tot el que representa teatre espanyol està encara tan lligat a la cinematografia nacional que aquests aspectes no es poden negligir. Vegeu sinó la seva relació directa en les darreres produccions presentades en el que va de temporada. Els autors i les seves obres són de procedència teatral, els protagonistes són gent de teatre i fins diríem que també una part dels espectadors que hi assisteixen són gent no habitual del cinema, però que han vist la representació sobre les taules i també vol veure-la en el llenç.

Persones hi han que davant d'un film adaptat del teatre fan escarafalls i creuen que una cosa ha d'anar completament separada de l'altra. Fins a cert punt això té la seva raó d'ésser. Però aquestes persones que s'extasiaran veient un film americà i que diran que és "molt cinematogràfic", desconeixeran potser que una gran part de la producció ianqui és nodreix d'obres representades en un escenari les quals són interpretades també per artistes de teare.

Naturalment que els americans, mestres en la tècnica i coneixedors de les necessitats que imposa la producció cinematogràfica, ho saben "disfressar" prou perquè aquestes obres apareguin com a pur cinema. I que, efectivament, ho són. I així ens trobem que el cinema i el teatre és complementen en una mateixa cosa quan hi ha una mà experta que sap fondre els dos termes convertint-los en un de sol.

En "Don Quintín el Amargao", el seu director, Lluís Marquina, en portar al llenç l'obra d'Arniches i Estremera, s'ha trobat a la mà una feina difícil. L'obra era eminentment teatral i calia refondre-la de nou per a respondre al que ha d'ésser un film. I apressem-nos a dir que ha reeixit en la prova. Ha infós a l'obra un ritme cinematogràfic i ha alleujat l'acció de la gravidesa que comporta l'amaneriament dels artistes. Les escenes es succeeixen unes a les altres sense donar temps a l'acabament complet d'un gest o una actitud superflua. Transcorreix lleugera i no desprovista de dinamisme i l'assumpte argumental adquireix una força que no té al mateix escenari.

Si de vegades sembla quelcom artificial l'ambient on es desenvolupa l'acció i les maneres de dir i d'actuar dels protagonistes, és a causa d'haver-lo copiat estrictament de la realitat i no d'haver-lo extret de l'obra. L'escena del cafè on es canta la popular cançó és realitzada subjectant-se a la veritat i la clientela que consumeix en el local, no és altra que la que freqüenta l'ambient d'on és portada l'obra.

I, a més, en aquest film hi ha una cosa molt bona. Es la interpretació que en fa Alfonso Muñoz del personatge de Don Quintín. El seu geni i l'"amargor" de què està possèït aquest la reflecteix amb una sinceritat que emociona. Quan a les darreres escenes, travessant per carrers solitaris amb la seva pena, conversa amb una nena que ha anar a comprar, que li parla de la felicitat que regna a casa seva, Alfonso Muñoz dóna un alè de vida a la figura de Don Quintín, que no podem menys que entristirnos amb ell. Un gran artista de caràcter és Alfons Muñoz i cal que els "produceurs" espanyols no ho oblidin.

Dels altres protagonistes es destaca Luisita Esteso, amb una gràcia fresca i natural que alegra l'escena on apareix. Els altres intèrprets, adequats al personatge que caracteritzen.

En resum, un film del qual cal allunyar totes les prevencions i que cal veure'l per a donar-se compte de la seva gran vàlua.

AVIAT

Si "Sucedió una noche" le deleitó:
Sucedió una vez
le encantará.
Claudette Colbert
Maryland

Astoria presenta "La Venus de oro"

La deliciosa intèrpret de "Un ladrón en la alcoba" apareix en aquest film, personalitzant una noia milionària que necessita un "doble" per eludir les molèsties que comporta la possessió d'una immensa fortuna. Tan immensa, que la protagonista és titulada com "la noia més rica del món".

Si l'argument d'aquesta producció de la Ràdio no és precisament original, la forma com és portat li presta un caire atractiu i simpàtic. No tan ben realitzat, però, perquè trobem que el seu director William Seiter hagi reeixit plenament en aquesta producció. No ha sabut treure prou partit de moltes de les situacions pròpies d'un argument per l'estil. La cinta en les seves primeres parts adquireix una tonalitat més perfecta que no en les darreres. A un xic més de la meitat del film ja es preveia com havia d'acabar i gairebé també les seves situacions per arribar a la darrera escena. Però, a desgrat d'això, com que el film és dirigit per un home en possessió de tots els ressorts de la tècnica i amb ple coneixement de l'ofici, l'acció no s'esllangueix fins a l'extrem de perdre l'interès. Si més no, per la bella interpretació de Miriam Hophins en la figura central, la qual, en un ambient aristocràtic i sumptuós, se'ns apareix més femenina i encisadora que mai.

Fay Wray i Reginald Denny, el nostre vell conegut, tenen també un paper important en la cinta i el treuen amb la naturalitat i matisació pròpies de dos veterans.

El "partenaire" de Miriam Hopkins és Joel McCrea, força conegut per les seves interpretacions al costat de les grans estrelles, i secunda a l'exquisita Miriam amb discreció i sobrietat.

BELLESA! MILIONS! JOIES!
i tot el que hom pugui desitjar... menys amor

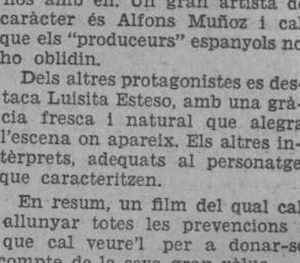

Emotiva super-comèdia del gran món novayorquí a
ASTORIA
A més, un asumpte extraordinari de les illes del Sud
La venganza del mar
per
STEFFI DUNA
i REGIS TOOMEY
Un film RADIO... Naturalment!
Radio Films

Un drama de rialles

FOX presenta

Un gran film en espanyol

COLISEUM

Avui l'empresa d'aquest aristocràtic cinema presenta a Ronald Colman i Loretta Young en "Clive de la India", la producció d'un milió de dòlars, la qual continua parlant romànticament, la novella d'amor que aquests dos actors deixaren començada. Quan es fonia el darrer fotograma de "Un aventurero audaz" es veia a Loretta Young als braços de Ronald Colman mentre esperaven casarse ràpidament, i a "Clive en la India" pot dir-se que l'acció comença amb llur noces.

Velem en aquesta pel·lícula com Loretta Young, una xamosa noieta anglesa, rep una carta de Robert Clive, un escrivent anglès, el qual en veure el seu retrat se n'ha enamorat i li proposa matrimoni. Quelcom inexplicable li fa acceptar i en arribar a l'India es troba amb què el seu pobre escrivent s'ha convertit en el conqueridor d'aquell país i un dels herois britànics més grandiosos.

UN POBLE AL CARRER
en lluita per un ideal d'humanitat i justícia

CIFESA PRESENTA
LA PRODUCCIO BIR

Una pel·lícula sensacional

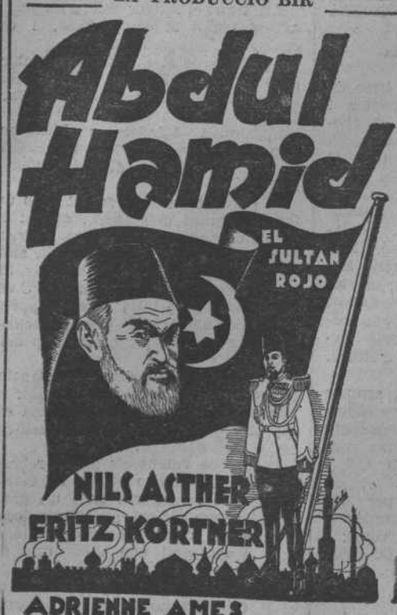

Vigorosa!
Vibrant!!
Formidable!!!
NINGU NO HA DE DEIXAR DE VEURE-LA al
Fantasio